

لہنگی نونہ

سہید قادر ہیدایہ تی

پيويسته بگوتري ههركام له فەسلەكانى ئەم نۆفيلتە، توانيويانە كورته چيرۆكيكى سەربەخۆ بن.

... من بم له جياتی ئه وانهی چاوه رپین چیرۆکه که دهست پێ بکات، هەر له یه کهم وشه وه، وشیار و قوت و وریا هۆشم پێوهی ده بیست. چونکه چیرۆک هه میشه ده یهه وی به سهر یه کدا بکه وی و بارستی خۆی زۆر بکات.

وه ک ئه و جوړه به فره ی هه میشه له نیوه شه ویکی زستاندا خه وی خه لکی وا قورس ده کات کهس ناچی بو ئاوده ست و کهس هه لئاستی بو ئا و خوار دنه وه و هه موو خرپ بو ی ده خه ون.

به یانی کاتییک په رده لاده درئ هه موو سه ریان سوور ده میستی و سویند ده خون تا سه عات دوا زده ی نیوه شه و ئا گایان لی بووه هیچ نه باریوه .

ناچار له ماوه ی روژدا دنکه دنکه به فره کان ده ور ده که نه وه . . .

«ئو زه مان که به فر زۆر ده باری مه نزورم ئه و ده مه، جگه له سه ر لقی چنار هیچ داریک نه یده توانی سه ر هه لینی . . .

ئو دم که به فر ئه وه نده ی روو نه ده دا به مندال کۆته لی لی ساز بکه ن . . .

ئو دم هەر کهس خلیسکیینی نه زانیایه به ری نه ده چوو . . .

ئو دم هه موو خه لکی مه جبوور بوون به هەر جوړیک بیست خویان له گه ل زستان

رایینن . . .

ھەموو کەس تەنانت کە یخودا و ریش سپیە کانیش گیرانیکی تایبەتیان ھەبوو . . .

« من لێرەو بەرەو ئەو گیرفانە لا دەدەم.

بۆ ئەوێ ریم لێ تیک نەچی و راست بگەریمەو ئێرە، نیشانە یە کە لە جیبی خۆم دادەنیم.

ئەو گیرفانە ھەرچە نەدە تاریک و بێ سەرۆبەر و پێچە لاویوچ بێت و منیش ھەر چە نەدە زۆرم بێ بچی و تەقەل و پێچ و پەناکانی گیرم بێ بدن، تەنیا دوو نوختە لە سەر یە کە دادەنیم و دەچمە نیویەو :

بستیەک پانایەتی و بست و نیویکیش درێژایی، ئەو نەدە یە حەول دەدەم ناتوانم بڕۆمە ژووری.

ھەرچە نەدی خۆم باریک دە کە مەو و خۆم و تیک دینم بە ھیچ باریک و بە ھیچ جۆریک ناتوانم بچمە نیوی، ناچار ھەل دەستەمەو.

چاوم بەو دوو نوختە یە دە کەوێ کە بە ھیوای ئەو دامنابوون ھەموو پێچ و پەناکانی ئەو گیرفانە بگەریم و دوای گەرانیکی زۆر و لانی کەم دوای ماو یە کی دیکە بێمەو سەریان.

ئەو دوو نوختە یە بە ھیوای ئەو دامنابوون وەختی ھاتەو دەری بێمەو سەریان و بگێرمەو چۆن و بە چ چەرمە سەری و تەقەل لایە کە چومەتە ژووری؟ دوای ھیندیک رویشتن چی بوو و چۆن بوو و ھۆم زانیو چییە؟ چۆن چەقۆم لە گیرفان دەرھێناو و بەرەنگاری بووم؟ ئەگەر باو ھەشم پێدا کردوو سەرنج داو چی بوو، دوایی چۆن ھەستاوم و درێژم بە گەرانە کەم داو؟ دوای رویشتنیکی زۆر لە پێ شۆینە کە چۆن وا باریک بۆتەو و چۆن مەجبور بووم بە زگە خشکی بۆی بڕۆم؟ چۆن لە پێدا ھەراو بۆتەو و ھەستاوم و دەستم بە میچە کەو گرتوو؟

ئەو دوو نوختە یە بە تەمای ئەو دامنابوون دوای ھاتەو دەریم، مەجبور بم بگێرمەو.

ئەو دوو نوخته‌یە‌ی بە هیوا بووم دوا‌ی هاتنە دەری‌ له بەر دەمی خۆمیان دانیم و
یە ک سەعاتی تەواو باسی بەسەر هاتی گەرانە کەم بگێر مەو ه.

ئێستا هەر له جیگای خۆم و نەمتوانیو هەنگاوێک بەرەو پێش برۆم و هیچ
بەسەر هات و رووداویکم بۆ گێرانەو ه پێ نییە و دوو نوخته‌ی له سەر یە ک

داندر اویش له بەر دەمدا دەبینم :

له داخان نوخته‌ کە‌ی سەرەو ه هەل‌دە‌گرم و هەتا دەست دە‌گری‌ فری‌ دە‌دهم.
« با » دە‌ییا دە‌ییا دە‌ییا . . . چە‌ند شە‌قام و کووچە و مأل‌ تێ‌دە‌پەرینێ‌ هە‌تا
له کووچە‌یە ک‌ بایە‌ کە‌ هێ‌واش دە‌بی‌تە‌و ه و بە‌ شووشە‌ی پە‌نجیرە‌یە ک‌دا دە‌دری‌.
شووشە‌ کە‌ چرکە‌یە‌ ک‌ی لی‌ دی‌.

من‌دالێ‌ک‌ له ژوورە‌ کە‌دا خە‌ریکی نووسینی بابە‌ تێ‌کی ئینشای مە‌درە‌سە‌یە، بە‌و
چرکە‌یە‌ هە‌ل‌دە‌ بە‌زیتە‌و ه.

قە‌لە‌مە‌ کە‌ی له سەر دە‌فترە‌ کە‌ی دادە‌نی‌ و دە‌چیتە‌ بە‌ر پە‌نجیرە‌ کە‌:

جگە‌ له لای‌لۆ‌نێ‌ک‌ - « با » له حە‌وشە‌ کە‌دا دە‌ی‌هینێ‌ و دە‌ییا - هیچ شتێ‌کی وا نابینێ‌.
دە‌ گەریتە‌و ه سەر ئینشاکە‌ی. قە‌لە‌مە‌ کە‌ی دە‌ست دە‌داتێ‌ و دە‌ست دە‌کاتە‌و ه بە
نووسین.

بە‌لام ئە‌و نە‌ندە‌ی حە‌ول دە‌دا ناتوانی‌ یە‌ ک‌ وشە‌ی دی‌کە‌ی پێ‌ زیاد بکات. نوخته‌یە‌ ک‌
دادە‌نی‌ و هەر له‌ویدا کۆ‌تایی بە‌ ئینشاکە‌ی دینێ‌.

دوا‌ی فری‌دانی یە‌ کی‌ک‌ له‌و نوختانە‌ی له سەر یە‌ کم دانابوون، زوو پە‌شیمان
دە‌بە‌و ه: بۆ‌چی ئە‌و نوخته‌یە‌م فری‌ دا؟

چونکە‌ هە‌تا دوو نوخته‌ی له سەر یە‌ ک‌ هە‌بی‌، شتێ‌کی‌ش هە‌یە‌ بۆ‌ گوتن، مە‌ودا هە‌یە
بۆ‌ قسە‌ و باس و دەرە‌تان هە‌یە‌ بۆ‌ رویشتن. بە‌لام ئە‌لعان ئە‌و نوخته‌یە‌ی ماو تە‌و ه

ناچارم دە‌کات بچمە‌و ه سەرە‌تای خە‌ت.

سید قادر ہدایتی

د لاسه لاتی نوخته

ئەو دەم ئەو گیرفانە تاییەتی ھەلگرتنی دوو داری چکۆلە و لایلۆنیکیک بوو. ھەلبەت پەسن و سفەتی چکۆلە بۆ ئەو دوو دارە زۆر باش نییە. بە گوتە یەکی دیکە مەبەست لە دوو داری چکۆلە دوو چیلکە نییە، بە لکوو دوو داری رەختە و قایمە کە تەنیا لە باری درێژاییەو قوڵە و چکۆلە بن، نە ک زۆر قوڵەش بن بە لکو درێژاییە کە یان بەستیکیک بێت.

ھاوینان لە گەڵ داخستنی رزق و ئەزراقی زستانی داری باش وە ک دارگوێز و بە ئالووکیان دەتاشی و لە ئاو و رۆنیان دەگرتن و دواي ماوەیە ک بە درێژیی بەستیکیک و ئەستورایی نزیکی دە سانتي میت دەیان برین.

بۆ ئەو هی ھەر کەس داری تاییەتی خۆی ھەبێ ھەر کەس بە بستی خۆی دەپینوا. دایان دەنان بۆ زستان. زستان بۆ ئەو هی ھەمیشە حازر و لە بەر دەستدا بن دەیان خستە نیو ئەو گیرفانە تاییەتەو.

ھەر شوینیکیک بەسەتەلە ک و ئەستەم بایە - کە زۆربە ی شوینەکان وەھا بوون - دوو دارە کە یان لە گیرفانیان دەردینا، ھیناوش لە سەر لایلۆنە کە دادەنیشان، تۆزیک خۆیان بەرەو پشت دەخست و لاقیان بەرەو ھەوا رادەگرت، دارەکانیان لە سەھۆل و بەفرەکان گیر دەکرد و خۆیان بەرەو پیش رادەدا، لە ھەر جیگایە ک پینان خۆش بوایە لاقیان دادەدا و بە یارمەتی دارەکانی دەستیان خۆیان دەگیرساندەو.

لەو لاق بەرەو ھەوا راگرتنەدا، خەلک زۆر شتیان لە گیرفان دادەکەوت. ھەر شتیکیش داکەوتبایە، تازە دیتنەو هی زۆر چەتوون بوو.

بە برۆی زۆربە ی خەلکی ئەو دەم ئەو خراپترین لایەنی ئەو کارە بوو چونکە زۆربە ی ئەوانی مەجبوو کر دبوو دواي ون کردنی چەند شت و نەدیتنەو هیان، گیرفانەکانیان بەستن ئەو هیان زۆر لە لا دزیو بوو.

گه ږان به شوین شتیکی ون بوودا کاریکی خوږایی بوو. یان شوینه که نه ده بیندراوه یان له ریوه بارند دایده پوښی یان به لاقی یه کی دیکه وه دهر وښت و هیئنده ی دیکه ش ون ده بوو.

به هاریش یان ناو له گه ل خوی ده پیرد یان له نیو خاک و خو ل و قور و لیته دا ون ده بوو، دهرزا، یان خه لکی دیکه هه لیان ده گرت ه وه.

نه وه دم دانه وه، یان نه دانه وه ی شته دوزراوه کان پیوه ندی به وه وه هه بوو نه وه شته ی ده دپتراوه، چ هه سټیک له و که سه ی ده بیینته وه به دی دینی.

بی نه وه ی که سیټک بزانی ده سه لات یان شت به ری به کوپوه یه شته کان ده سه لاتیان هه بوو. جا نه وه که سه ی شتی لی ون ده بوو خو ی و شانسی خو ی شته که ی بتوانی نه وه هه سته له دهر وونی نه وه که سه ی ده بیینته وه به دی بینی که » خودا نه وه شته ی له سهر ری نه وه دانه ناوه».

پیاوټک که نه لعان له شوینیکی به سته له ک و نه سته م راوه ستاوه و دوو دار و لایلونیکی له گیر فانه تـسـاییه ته که ی دایه و ده یه وه ی پروا - دو گمه یه کی [قیمة تی [هه بوو. نه وه دو گمه یه ی نه وه نده خو ش ده ویست ته نانه ت متمان هی به مال و منداله که ی خو شی نه ده کرد له مالی داینی.

نه وه دو گمه یه یه کیټک له و شته قیمة تیانه بوو که له هیرش ی ئیران بو سهر هیئندوستان وه چنک ئیرانییه کان که وت.

: هه لبت هه ر من نه وه ده زانم و ته نانه ت نه وه پیاو ه بو خو شی نه وه ی نه ده زانی: وه خیتیټک له شکر ی ئیران هیرشیان برده سهر خه زیئنه ی نه لماس و زیتر و جه واهیراتی نه وی و به تالانیان برد و بوو به رفین رفین، یه کیټک له و سهر بازان هی له ناخینی گیر فانی و هه لگرتنی شته گه وره کان زور نازا نه بوو ده سستی بو هه ر شتیټک ده برد کوت و پر ده سستی ده درایه، ده یان رفاند و نه وه فریای هه لگرتنه وه نه ده که وت.

له لایه کیشه وه له ترسان نه یده ویرا حه ول نه دا و هه ر وا به ده سستی خالی بگه ریته وه. چه ند شتی [هیچه که و پووچه که ی [هه لگرت ه وه. هه لبت نه وانه شی بو یه بهر که وت نه وه نده ی شتی سه یرتر لی بوو که س تماشای نه وانه ی نه ده کرد.

یەکیەک لەو شتەنە ئەو دوگمەییە بوو. لەو وەختەدا نەیدەزانی ئەو دوگمەییە لە لای گەورەکانی ھیند و ھەموو پادشاگانێ پێشوو زۆر بایەخی ھەبوو دواتریش ھەر نەزانی.

وەختێک لەشکر بە دەستکەوتەکانی ھێرشەووە گەرانەووە ئێران، زوربەیی ئەو سەربازانەیی توانیبوو یان شتی زۆر بە قییمەت بێنەووە خەڵات کران. لە نیۆ ئەواندا سەربازێک بانک کرا و لێیان پرسی: «چت ھیناوەتەووە؟» ئەویش بە ترس و شەرمەووە سی چوار موروو و دوگمەییەکی دەرھینا و ھەموو قاقا پێکەنین...

دوگمەکیان بوو لە قۆلی کراسە نێزاییەکی دا و دیسان ھەموو پێکەنینەووە...

وەختێک ئەو سەربازە بوو شای ئێران شەویک ھەتا دەست دەیگرت ئەو کراسەیی ھەوا دا. کراسەکی کەوتە نیۆ جوگەلە ئاویک. جوگەلە ئاوی بردی بردی تاکوو گەیانندییە چۆمی. تا ناخرین وشکایی کراسەکی، ھەتا تەر بوونی دواھەمین رایەل و قوژینی، ھەر بە سەر ئاوەکەووە بوو. جار جار چەند ماسییەکی لێی نزیک دەبوونەووە. بەرە بەرە لە گەل تەر بوونی ملیوانی کراسەکی ھیناوش ھیناوش نیشت و رویشتە خواری. لەویووە ئیدی لە چاوی من ون بوو.

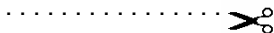
خودا نەبێ کەس نازانی ئەو دوگمەییە چۆن بە قۆلی ئەو کراسەووە لە نیۆ ئەو چۆمەووە گەیشتۆتە دەستی ئەو پیاوہی دوو دار و لایلۆنەکی لە گێفاندایە و مەحتەلی ئەوہیە ئیمە پێی بلێین «برۆ». تاکوو ئەویش لایلۆنەکی بختە ژیر خۆی و ھیناوش دانیشی، بە دوو دارەکی خۆی رادا و کەمیەک لاقی بەرەو ھەوا

راگرې و راست نه و رووداوه ی من دهمه وې، روو بدا. به لام جارې بؤ نه و رووداوه
زور زووه.

لە بەر ئەو هی خودا نەبێ کەس نازانی ئەو دوگمە یە چۆن گەیشتۆتە دەستی ئەو
پیاو هی دوو دار و لایلۆنە کە ی پێبە، باوەر کردن یا نە کردن بەو بەشە ی پێی
دەگەین بە دەست خۆتانە .

مقەستیک لە سەرەتا و مقەستیکیش لە کۆتایی ئەو بەشە دادەنیم تا کوو ئەوانە ی
پێیان خۆشە نە ی خویسنە وە ، بتوانن بیقرتینن .

بہ شیک لہ بہینی دوو مہ سندا

ماسیگریک :

زور خوشحالم لہ نیو ہموو ماسیگریہ کاندا ئہو دہرفہ تہ بہ من دراوہ لہ گہل
خوینہ ران بدویم. بیتم وایہ بہختہ وہریسہ کی زور گہورہ یہ و ریوی بہ پیرمہ وہ
ہاتوہ.

من پیاویکی دہستہ ی چوار شانہ ی سوور کارم. تہمہ نم سی و دوو سال و شہش
مانک و حہفدہ روژہ. راست لہ و مانگہ دا لہ دایک بووم کہ ژومارہ سہد و پہنجا و
دووی گوٹاری خاووخیزان لہ لاپہرہ ی ہہفتا و چواریدا نووسیوی «ئہوانہ ی لہ و
مانگہ دا لہ دایک دہبن گوشہ گیر و لہ ناووخو دان، کہمتر سفرہ ی دلیان

هه‌لده‌رپتون، پێیان خۆشه‌گرفته‌کانی خۆیان به‌دهستی خۆیان بکه‌نه‌وه، زۆر هه‌وڵ ده‌ده‌ن و سه‌باره‌ت به‌داهاتوو‌گه‌ش بینه‌ن.»

نیوی خۆم شتیکی دیکه‌یه‌ به‌لام چونکه‌ له‌ منداڵیه‌وه‌ زگماک شه‌ش قامم هه‌یه‌ شتیکی دیکه‌م بێ ده‌لین.

له‌و دنیا‌یه‌دا ئۆگریم به‌جگه‌ره‌کێشان و راوه‌ماسیه‌وه‌ هه‌یه‌.

راوه‌ماسی بێجگه‌ له‌وه‌ی پوولیکیشی تێدا‌یه‌، سه‌رقالییه‌کی زۆر باشه‌ بۆ من. توله‌یه‌کی قاوه‌یی هه‌میشه‌ به‌ دوامه‌وه‌یه‌ و زۆرم خۆش ده‌وی.

ئه‌وی راست بێ له‌وه‌ پێش زۆرم رق لێی بوو. وه‌ختیک به‌توتکی به‌ دیاری بۆیان هینام بۆ ئه‌وه‌ی له‌ شه‌ردا گویچکه‌ی نه‌پچرینن، سه‌وه‌ته‌یه‌کی شوولم به‌سه‌ریدا کرد و هه‌ردووکت گویچکه‌یم پری.

وه‌ختیک له‌ به‌ر ژان و ئیشتی خۆی به‌قرووسکه‌ قروسک له‌تی گویچکه‌ براوه‌کانی خۆی خوارد له‌خۆرا بێزم لێی هه‌ستا و له‌ به‌ر چاوم که‌وت.

تا‌کوو ئه‌و روژانه‌ی پێشوو مه‌ه‌للیمه‌که‌ی ئارامی کورم، شیعریکی بۆ داناه‌وه‌ و کاتی‌ک ئارام شیعره‌که‌ی بۆ خویندمه‌وه‌ و دواتریش بیستم ئه‌و شیعره‌ له‌ گۆفاری‌کدا چاپ کراوه‌، توله‌ قه‌ندیم له‌ لا شیرین بۆوه‌. له‌و کاته‌وه‌ ده‌یه‌لم له‌ گه‌لم بێ بۆ چۆمی. له‌وه‌ پێش ئه‌وه‌نده‌م رق لێی بوو خودا خودام بوو شتیکی لێ بێ و له‌ کۆلم بێته‌وه‌. کاتی‌ک ده‌چووم بۆ چۆمی و تۆرم له‌ ئاو ده‌خست له‌و لارا‌ په‌یدا ده‌بوو. به‌ دیتی رقم هه‌لده‌ستا و پیم وابوو تا ئه‌وم له‌ کن بێ، تۆره‌که‌م ماسی پێوه‌ نابی.

بریک دوور له‌ من هه‌لده‌توتا و منیش په‌تی تۆره‌که‌م به‌ شتیکه‌وه‌ ده‌به‌ست و ره‌پیی ده‌که‌وتم و هه‌لم ده‌پری.

دوای ماوه‌یه‌ک دیسان ده‌هاته‌وه‌ و له‌ دوور تماشای ده‌کردم. ده‌مزانی چاوه‌رپێیه‌ له‌و ورده‌ ماسیانه‌ی به‌ تۆره‌که‌وه‌ ده‌بوون و هه‌وام ده‌دانه‌وه‌ نیو ئاوه‌که‌ بۆی فری ده‌م من قه‌ت ئه‌و کاره‌م نه‌ده‌کرد.

لەو رۆژەووە خودا ئەو شیعەرە ی مامۆستا کە ی ئارامی بۆ کردۆتە سەبەب و خۆشەم دەوی، بێ ئەو تاقەتی راوم نییە و ھەرچی وردە ماسی یە کی وە گیرم دە کەوی بۆی حەوا دە دەم و ئەویش ھەر لە حەوا دە یقۆزیتەو.

جاریکیان تۆرم تێ ھاویشت و پەتم بۆ شل کردبوو ھینواش ھینواش لە گەلی دەرویشتم. لە پر تۆلە قەندی دەستی کرد بە وەرین. قەتم نەدیوو ئاوا بە توندی دەستی لە عەرزە کە گیر کات و لاقی لە دەستی نزیک کاتەو و سوور سوور ھەلگەری و بوەری.

تماشای ئەوبەری چۆمیم کرد. ھیچی لێ نەبوو. راست تماشای ئاوە کە ی دە کرد و دەوەری.

بەتی تۆرە کەم تۆزیک توندتر کرد، دیار بوو پێو ی بوو، ھیندیک کیشام زۆر قورس بوو، بەسپایی و لە سەر ھەست تە کان تە کان دە مکیشا. لە سەر ھەست بووم. دەترسام شتیکی بەزەری پێو بووی تۆلە قەندی ھەر دەوەری. دوو سی جار لە ترسان ویستم لە خیر و بیسری بگەریم و بەرەلای کەم. بەلام وەختیک نزیکم کردەو، دیتم ماسی بە سەر یە کدا کەوتوون و لەو جارانیە بە لێنم داوو، بە دەستی خالی نەچمەو بۆ مالی.

گویم بە وەرینی تۆلە قەندی نەزروت. یان باشترە بلیم وەرینە سەیرە کە ی تۆلە قەندیم ئاوا لیک داو: « ئەو لەو شانسە دە گمەنانە یە ئەو جار رووی لە دەرکی من کردووە » تۆلە قەندی ھەر دەوەری.

وەختیک تۆرە کەم لە خۆشیان ھەلرشت، شتیکی بۆر وە دیار کەوت و ھەلبەزیمەو. تۆلە قەندی لێی ھاتە پیشی و نەشی دەویرا قەپی پیندا بکات. نەرخەیان بووم بەو کراسە کۆنە - کە بیجگە لە دوگمە ی سەر قۆلنکی ھیچی پێو نەماوو - دەوەری.

وەختیک زانیم ھیچ نییە گلۆلەم کرد و فریم دا نیو ئاوە کە. تۆلە قەندی خۆی بۆ خستە نیو چۆمی و نەپهیشت ون بیت ھینایەو. منیش سی چوار وردە ماسیم بۆ حەوا دا و کراسە کەم لە دەمی ئەستاندەو و توند حەوام داو نیو چۆمە کە. خۆی بۆ خستەو نیو ئاوە کە و لە دلی خۆمدا لە حەوادانەو ی پەشیمان بووم.

به لئيم دا ئه و جار فری نه ده مه وه و هه لیگرم بزائم چیه . به لام پیش ئه وه ی ئه و بیگاتی کراسه که له نیو چۆمه که دا قوم بوو . توله قهندی ماوه یه کی زۆر له نیو ئاوه که دا هه ر هات و چۆی بوو . هه ر چه ندی فیتووم لئیدا و بانگم کرد ، نه ده هاته ده ری .

له وه ی که ئه و کراسه م له خۆرا فری داوه نیو ئاوه که زۆر په شیمان بووم . ناچار بو خۆشم به داریکی درێژه وه نیو ئاوه که که وتم ، به لام تازه هیچم بو نه ده کرا . توله قهندی زمانی به هاسکه هاسک دهر دینا و دهنگی و هه رینه که ی له گه رووی دا چه پس ده کرد ، به جوړیک که به حاله حال من ده مبیست . . . وه ختیك چاوی به من کهوت به و داره درێژه وه هیچم له گه لی پی نه کراوه ، وا دیار بوو ئه ر خه یان بووه تازه نایینیته وه ، به چۆره چۆر هاته ده ری و له و لاوه بو ی کهوت .

ماسیگریکی دیکہ :

دہ زانم بؤ ئوہی کہس لینی تیک نہ چئی من قہت بہ تۆر ماسی ناگرم ئہو « دیکہ » یان بؤ من داناوہ . ہەرچہ ند ئہو « دیکہ » یہم زۆر بی خوش نیہ . چونکہ من خۆم بہ ماسیگر دہ زانم و خۆم بہ ماسیگریکی دیکہ نازانم . رہ نگہ ماسیگریکی دیکہ ئہو پیاوہ بی وا لہ سہرووی منہوہ بہ تۆر راو دہ کا . ئیشتیام لی بی دہ توانم فوویہ کی لی بکہم و ئہو « دیکہ » یہ لہ پیش دہمی خۆم لابہم و بیمہ ماسیگریک .

ئاخر من زۆر بہ قہوہ تم . یانی ئہو ہندہ بہ قہوہ تم دہ توانم مانگیکی رہ بہ ق تہ نیا باسی بہ قہوہ تی خۆمتان بؤ بگیرمہوہ . دہ توانم بی ئہوہی زۆری لہ خۆم بکہم تۆریکی پپر لہ ماسی بہ قہدرای سی تۆن راکیشم .

بہ لام بہ داخوہ لہو ماوہیہی بہ تۆر ماسیم دہ گرت ہیچ کات لہ دوو سی وردہ ماسی زۆرتر بہ تۆرمہوہ نہ بوون .

بۆیہ دوای رق ہہستانیک تۆرم لہت و پەت کرد و بہ لینم دا ہتا ئہو چۆمہ چۆم بیست و من ماسیگر، تۆری تی نہاوم . قہت قہت ئاوا زۆر رقم ہہ لئہ ستاوہ و ئیش بہ جہرگم نہ گہیشتوہ .

ئہو کابرایہی گوتم لہ سہرووی منہوہ بہ تۆر راو دہ کا و ماسیگریکی دیکہیہ ، ہمیشہ تولہیہ کی قاوہیی بہ دوایہوہیہ تی و جگہرہ بہ جگہرہ دادہ گیرسینی ، روژیک خہریکی تۆر تی ہاویشتن بووم ہسات بؤ لام . ئہو ہندہی تۆرم تی ہاویشت لہ دوو سی وردہ ماسی زیاتری پیوہ نہ دہ بوو . ئہویش ہہر لہو شوینہی من تۆرہ کی لہ دہست و ہر گرتم و تیی ہاویشت . دوای ماوہیہ ک ، تۆر وا قورس بوو بہ حالہ حال بہ دوو کہس رادہ کیشرا و من پیم سہیر بوو . دوای ئہو دیسان تۆرم تی ہاویشتوہ ، ہتا ئیواری تاریکان ہہر تۆرم بہ خالی تی ہاویشت و بہ خالی ہینامہوہ دہری .

ههوا تاريڪان له داخان تڙڙم له ت و پهت ڪرد و سويندم خوارڊ ئيدي تڙڙ به دسته وه نه گرم. لهو ئيواريهي وا قولايڙم دست داوه تي ماسيگريڪي باشم لي دهراتوه و كهيفم زڙر سازه.

تهنيا كه ميڪ بهو «ديکه» يه قه لسم. نه گهر له هيئانه كايه ي من په شيمان نه بوايه تنه وه، نه وه شم دهنارده وه بڙ نه و شوينه ي لي ي هاتوه. به لام له بهر نه وه ي ده زانم نه گهر نه و ڪاره بکه م له وانه يه ناخريه كه ي باش نه بي جاري هيچ ناليڙم. لييان ده گهر ڙيڙم پڙل پڙل خوينه ر بينه سه ڙيم. منيش تاكوو جوان نزيڪ ده بنه وه قولاپ تيده هاوم و به ته كاننيڪ قه شه ماسي ديئنه دهر ي، له بهر چاري نه وان حواي ده دم بڙ عاسمان و ده يگر مه وه و ده يخه مه نيو ته ليسه كه مه وه.

وه ختيڪ به جواني ليڙم نزيڪ بوونه وه يه ڪ يه ڪ مليان ده گرم و سهريان له ناوه كه هه لده كيئشم. شوخي ده كه م. مه ترسن، من زڙر شوخي بازم. نه وه نده شوخي بازم وه ختايه ڪ جاريڪيان سيمي قولايه كه م ته كاننيڪي توندي خوارڊ، وه ها ته كاننيڪ كه تهنيا قه شه ي نيو ميٽري ده توانن ناوا سيمي قولايي من راپسڪيئن. به پهله كيئشامه دهر ي و لهو پهري بي باوهري و سه ر سوورماندا قوله ڪراسيڪي پيوه ببوو. تاكوو هيئانه دهر ي نار هقي شين و ره شم دهر دا. له قه راخ چومه كه بوي دانيشتم، ئيدي رقم هه لنه ستا و جنيوم به عهرز و عاسمان و خاوه ن ڪراسه كه نه دا و جاري نيو سه عاتي ته واو تهنيا بهو دوگمه يه پيڪه نيڙم به قول ي ڪراسه كه وه ماڙوه.

دوايش بڙ نه وه ي وه ڪ ڊروو بيده مه بهر ڪلڪي ماسيگريڪي ديڪه خسته مه وه نيو ناوه كه و هه تا له نيو ناوه كه دا نوقم بوو، به وه پيڪه نيڙم چون به قولايي ماسيگريڪي ديڪه وه يان به تڙري ماسيگريڪي ديڪه وه ده بي، به ته ماي نه وه ي قه شه يه، له سه ر هه ست، هه تا هيڙي ده بي ته كاني لينده دا و ده يڪيئسته دهر ي. به لام وه ختايه ڪ ده بيئي، له داخان نازاني چ بکا و چ بل ي. سوور هه لده گهري و ڪفر ده ڪات.

هه هه هه هه هه هه هه

ماسیگریکی دیکە ی دیکە :

راسته من ماسیگرم بەلام ئەوەندەم چیرۆک خۆیندۆتەو بەزاتم ئیترە بۆ ئەو نابی نیو و شۆرەتی خۆم بلیم و جارێ سەعاتیک بە شاخ و بالی خۆمدا ھەلبلیم. بلیم لە فلان جیگا لە دایک بووم و فلان سال ھاتوومە دنیاو و بەو جۆرە وەختی ئیو بە زوز شتی زیادییەو بەگرم. من باوەرم بە چروپر گوتن ھەییە و خۆشیم لە دریزاداری نایا. بۆیە پیم دەلین ماسیگریکی دیکە ی دیکە.

دەزاتم لێرەدا چی پێویستە و چی نابی بگوتی.

دەزاتم جگە لەو شانە ی بۆتان دەگیرمەو ھەر شتیکی دیکە بلیم زیادییە و بە کاری ئەو نایا ئیو گویی بۆ راگرن.

توانایی ئەو شەم ھەییە لە خۆو بەسەرھاتە کە لە بەر یە ک بکیشمەو، بی ئەو ی بیلم بیچری ھەر کیشی دەم و کیشی دەم. بەلام وەختیە ک دەزاتم لە سەرەتای ئەم بەشە مقەستییک و لە کۆتاییە کەشی مقەستییک داندراو و خۆینەر دەتوانی ھەموو، یان ھیندییک لە قسەکانی من بقرتینی و توورپان ھەلدا، لە خۆو مەجبوور نیم زاری خۆم شل کەم و بە دەستی خۆم بی حورمەتی بە قسەکانی خۆم بکەم.

ناحەقیان نەبوو ئەوانە ی گوتیان «کەمیش زۆرە».

نه و هاواره یان کاتیک لی ههستا، ده یاندیت سه ری وشه کانیا ن کۆگا کۆگا ده که ویتته بهینی دوو ده می مقهسته وه.

منیش بو بهرگری له بی حورمه تی و کورژرانی به لی شای قسه کام وه هایان دنوو سمه وه، ملیان نه وه نده نه ستور بیت، بتوان خویان له بهرامبه ری هه زاران مقه ستدا راگرن :

» نه من ماسیگریکی دیکه ی دیکه م. جاریکیان نیو زگی ماسیبه کم ده ردینا. شتیکم وه بهر ده ست هات. بو ئانیک له دلی دام، دوو وگه وه ره. کاتیک شوتمه وه دوگمه یه ک بوو.

ته واوی و لاتم گیرا هیچ که س تمه نیکی پی نه دام. له مائی له سه ر تاقه یه کم دانابوو. مندانه کان ده ستیان دابوو یه .

یه کیان بردبووی خستبوویه ژیر زمانی و شیر و خه تی پیوه کردبوو. وه ختیکی هینده ی له هاوا نه کانی بردبووه و رووتی کردبوون، به شوخی گوتبووی جگی گورگم پییه . له گه ئی به شه ر هاتبوون و ده ستیان له تینتینۆکه ی نابوو. نه ویش ناچار دوگمه که ی ده ردا بو ده ری. یه کییک له و مندانه ده ستی ده داتی و هه ئدیتته وه بو مائی..»

ئیمہ لیرہوہ وای دادہ نیین نہو مندالہی لہ ئاخروہ دوگمہ کہ ہلدہ گری و
ہلدیتہوہ بو مالی، کوری نہو پیاوہیہ لہ جیگا بہستہ لہ کٹ و نہستہ مہ کہ
راوہ ستاوہ و دوو دار و لایلونیکی لہ گیرفاندایہ و مہحتہ لہ پیی بلین «برو».

ٺهلفه کان دلا گه ونه خوارئ

گوتني «برو» به پياويڪ ڪه نزيڪي حفتا سال ته مه نيه تي و ريشي وه ڪڙ چوري شير وايه و گڙچانه ڪهي دهستي وه پشتي زور ڪهس ڪه وتووه، زور ناسان نيهه. پياويڪ ڪه وهختايه ڪڙ له پهستا و بي وچان مڙي له جگه ره ڪهي دهدا و نه وندهي دوو ڪل له ده وروبهری خوی ڪو ده ڪرده وه، شين و رهش هه لگه راني سهر و چاوی نه ده بيندرا، هه موو ده يانزاني له و کاته دا نابي بيدويتن. پياويڪ ڪه دهست راداشتن و برو هه لته کاندنيڪي بريه و حوڪميڪ بوو.

راوہستان لہ دواى و ہا پیاویٹک و گوتنى «برو» بہ کہ سیٹک کہ کہ یخودای ناوچہ یہ کہ و شہر و کیٹشہ و ناکوکی و دوژمنایہ تی ئو ناوچہ یہ بہ و نہ بی ناکوڑیتہ و، ہمیشہ لہ نیو بڑی کردن و سولج و سہ لاحت دایہ، قہ تل و کوشت و کوشتار دہ برینیتہ و و قسہ ی و ہ ک نایہ ت برشتی ہہ یہ، زور چہ تونہ و لہ وانہ یہ کارى من نہ بی.

پیاویٹک کہ ژن و پیاو و گہورہ و بچوو ک شہرمیان لی دہ کرد. لہ ہر مہ جلسیٹک دانیشتابیہ ئہ حدی خودا وستہ ی نہ دہ کرد و تہ نانہ ت ریش سپیہ کانیش لہ و ہ تاغیدا بہ چوکہ و دادہ نیشتن.

جاریٹکیان کابرایہ ک لہ قسہیدا قسہ ی کردہ و و جوابہ جہنگی کرد، تہ واوی خہ لکی یہ ک دہ ست لہ زہینی خویندا تف و نہ حلہ تیان کرد، ورد و درشت شہ ش مانگی رہ بہ ق، ہیچ کہ س قسہ ی لہ گہ ل نہ کرد. دہ چووہ ہر جیٹگیہ ک لہ ریوہ چولیان دہ کرد، رووی دہ کردہ ہر کہ سیٹک رووی لی و ہردہ گیرا، لہ ناخریدا مہ جبور بوو بارگہ و بنہ ی ٹیک بنی و لہ و ناوچہ یہ کوچ بکات و بو ئہ بہ د ئو بی لہ جی بیلی.

چیروک ہلگرتنہ و لہ پیاویٹک کہ قہ ت نہیدہ ہیشت عہ کسی بکیٹن، ہمیشہ بو خو ی سہر و ردینی خو ی چاک دہ کرد و نہیدہ ہیشت مقہستی کہ س لہ مووی سہری بدری و کہ س دہستی و ہ پشت سہری بکہوی ہر وا بہ زار خو شہ. پیاویٹک کہ کہ س نہیدہ توانی چاو لہ چاوی بیرى و تماشای ہر کہ سی دہ کرد مہ جبور بوو چاوی داخات.

قافای نہ دہ کیٹشا و کہ سیکی زیندوو نہ بوو بلی من فلانہ کات و لہ فلانہ جیٹگا ددانیم دیتووہ. ہمیشہ بزہ یہ کی لہ سہر لیو بوو و تہ نیا بہ زہردہ خہ نہ یہ کی ئو مہ جلسی دہ گہ شاوہ.

راوہستان لہ دواى و ہا پیاویٹک لہ جیٹگیہ کی خلیسک و ئہ ستہ م، دہ نک ہلینان و گوتنى وشہ ی فہرمانی «برو» ہر وا بہ دہم خو شہ.

هر کات ده چووہ شوینیکک به حال سلاوینکی ده کرد و بی ئه وهی بزانی کئی له بهری هه لدهستی و کئی هه لناستی، ده چووہ لای سه ره وه و گۆچانه کهی له پشت خویه وه به دیواره که وه هه لده په سارد و داده نیشت.

که م قسه بوو. به لام هه موو بر وایان وا بوو هر قسه یه ک دواى ماوه یه ک فکر کردنه وه له زاری ئه و دیتته ده ری و به با وه ری ئه وان قسه کانی هیچی ناسایی نه بوون.

کهس نه بوو سویند بخوا سویندی له و بیستووہ یان درۆ و لاری رویشتن و خراب نیو بژی کردنی پیئوه دیتووہ. ته وای خه لکی دو عایان بو دریتو بوونی ته مه نی ده کرد و فکریان له روژانی دواى مهرگی ئه و ده کرده وه: کئی بی و شه ر و ناخوشی و دوژمنایه تی و ده مه قاله و چی و چی دیکه بکوژنیته وه.

بویه ناچارم زور به ریز و حورمه ته وه له پیشدا سلاو بکه م، دواى ئیزی لی وه رگرم بچمه نزیکیه وه و وا پیشان بده م قهت ددانیم نه دیتوه، قهت ده ستم له مووی سه ری نه دراوه و قهت ئاوا لیتی نزیک نه بوومه ته وه. ده بوو وا پیشان بده م ئه لعانیش به ئیزی خۆی لیتی نزیک بوومه ته وه حازر نیم و گه وره یی ئه ویش ئه و ده ره تانه به من نادات چاو له چاوی بېرم و له روویدا راوه ستم.

ناچار بووم دهنگی خۆم ته و او کز که م و به لاره ملییه وه هر دووک ده ستم راگرم و ئه و وشه ناله باره ی پیشتر له زه نیمدا بوو بیلیم، بیگۆرم و به و په ری ریتزه وه بلیم: «فه رموو».

پیش ئه وه ی لایلونه که ی له گیرفانی ده ربینی، چاوینکی به ده وره به ری خۆیدا گیرا و تماشایه کی ناسمانی کرد و هه ناسه یه کی هه لکیشا. من وام پیشان دا نازانم له و کاته دا هه ست ده کا دوو ده ست دلئ هه لده گلوفن.

ده بوو وا بنوینم ناگایه کم له وه نییه ئه و، دوو دلله له رویشتن و نه رویشتن. وام پیشان دا نازانم دلئ خه به ری داوه رووداوینکی سه یر - ئه و رووداوه ی له میژه، ئیمه چاوه رین - روو ده دا.

دەبوو وا بنۆینم نازانم ئەو ھەناسەییە بۆ ئەو بوو شتیئک لە دەروونەو پێی گوتوووە دواى ئەو رووداوەی قەرارە روو بەدا، ئیدی ئەو دەوروبەرە، ئەو دەوروبەرە نامیئى و ئەو ئاسمانە، ئەو ئاسمانە نامیئى و وام نواند.

وام پیشان دا نازانم بۆ ئەو پێی خۆشە پتر راوەستى و تماشای دەوروبەر و ئاسمان بکات.

دەبوو وا بنۆینم نازانم گەورەترین پیاوی ئەو ناوچەییە ئەلعان لە دلیدا ھەست بە چکۆلە بوون و زەبوون بوون و پەژارەییەکی وا دەکات، بۆ ئەو نایى لە لای کەس بیدرکێئى.

وام پیشان دا نازانم گەورە پیاویئک کە کەس نەیدەتوانی لە روویدا راوەستى و چاوی لە چاوی بپری ئەلعان لە دەروونەو تەکا دەکات، دەست بەرداری بم و بیئم برۆم. تاکوو ئەو جارێ نەرۆا و بیخاتە وەختیئکی دیکە.

بەلام نەیدەخستە رووی خۆی و واى دەنواند ھیچی ئەوانە، وانین. منیش ئەو ھم زۆر پێی خۆش بوو ئەو، ئەو نەندە خۆراگر بوو، رووخانی دەروونی نەدەخستە خۆی. چونکە ئەگەر وە دیاری خستبایە دیسان رووداوە کە ئەو نەندەیی دیکەش وە دوا دەکەوتەو.

خودا دەیزانی نایا جارێکی دیکە ھەلیئکی وا ھەلەدە کەوتەو یان نا؟ نەمدەتوانی لەوە زیاتر راوەستم و ئەو رووداوە روو نەدا یان وەدوا کەوئى. چونکە تا ئەو رووداوە روو نەدا رووداوە کانی دیکە ناتوانن روو بەدن. ئەو ساتەش راست وەختی خۆی بوو، راوەستان لەوە زیاتر بەو تۆف و بەند و سەرمايە، کەسیرەیی دەکردین.

دیسان دەنگی خۆم کز کرد و بەو پەری ریز و حورمەتەو ھەردوو کە دەستم راداشت و گوتم: «قوربان! تکایە فەرمووا!»

بۆ ئەو ھە ساتیئکی دیکە ئەو رووداوە وە دوا کەوئى، گۆچانە کەیی سێ چوار جار ھەلسووړاند و یە کە بە خۆی ھەوای دا، گۆچان ھەتا لە چاوی و ن بوو ھەر بە ئاسمانەو بوو. من نەمدیت بکەوئیتە عەرزى و لە دلێ خۆمدا گوتم «رەنگە زۆر دوورتر بکەوئیتەو سەر عەرزى».

دهبوو وا پيشان بدهم نهو کارانه هموو له جيگای خوږيدان و هموو شتيک و هه ک جاران ناساييه و ههر واشم کرد.

لايلونه کهی له گيرفانی دهرهینا، له سهر به فره کهی دانا و دوو داره کهی به دهسته وه گرت، هپواش له سهر لایلونه که دانیشته و خوږی به ره و پيش رادا و لاقی به ره و حهوا هه لينا.

لهو لاق به ره و حهوا هه لينا نه دا راست نه وهی ئيمه ده مانگوت رووی دا: دوگمه که له گيرفانی خزی و که و ته خواری . . .

وه ختيک له مالتي دهستی له گيرفانی دا و دوگمه کهی وه بهر دهست نه هات مچور کيک بوومه له رزه ی خسته گیانی.

ئيوه له ئيستاوه له زه بيناندا هيلک نيشانه ی سهر سورمان به دوا ی يه کتر دا ريز کهن، به جوړيک دريژه کهيان يه ک کيلوميتر بی. ليتره دا نهو دهره تانه نييه کيلوميتريک نيشانه ی سهر سورمان به دوا ی يه کتر دا دابندرین، دنا کيلوميتريک نيشانه ی سهر سورمان زور سهره. کيلوميتريک نه لفيک و نوخته يه ک له ژيري!

بيتوو بو خوشم به په نايدا تپه رم هيندهم بي سهر دهبی سهرم سورر ده مينی و ده چمه وه سهره تاي خهت.

دوا ی نه وهی لهرز و ياو گرتی ته واوی گیانی وه نيش کهوت و لتي بوو به نه خوشييه کی گران.

نه گهر پيشتر رام نه گه ياندا بيه زور له وانه بوو نهو خه بهر تان بی حه د بی سهر بی، يانی نه و نه د تان بی سهر بی بو هميشه سهر تان ههر سورر بميني.

به لام به وه باش بوو پيشتر پيم راگه ياندا له زه بيناندا ريزيکی يه ک کيلوميتري نيشانه ی سهر يمان و سهر سورمان دانين شتيک که له عومر تاندا له هيچ نووسراوه يه کدا نه تانديبی و نه شيبين.

نهو نه خوشييه ی و هه لي پيس کرد ده بوو - حه تمه نه ده بوو - بيه سته وه و هيچ کهس نه يده و تيرا لتي نزيک بيته وه، له دووره وه نان و ناويان بو حهوا ده دا.

له بهر نه شکاندنی حورمه تی نهو پیاوه به ناوبانگه نالیتم چۆن ده چووه سهر
 ناوده ست، لهو وهخته دا چی ده کرد و دوایی نه گهر ده هاته ده ری هه تا ده ستیان
 ده به سته وه چی ده کرد و چی ده گوت؟

نهو قسانهش ناگیرمه وه دوای تیرخواردن رووی له بن میچ ده کرد و هه تا خهوی لی
 ده کهوت ههر ده یگوت و ده یگوتنه وه.

نهو ههش ناگیرمه وه وه ختیك له دیوی دوکتور ده ستیان کرده وه بو ماوه یه ک به
 له رزه له رز راوه ستا و دوایی ئیزنی له دوکتور وه رگرت بچیته بهر په نجیره که، چی
 کرد و چی گوت؟

حازر نیم یه ک وشه شی بگیرمه وه، نهو وه ختانه ی گۆچانه که ی وه بیر ده کهوته وه
 چی ده کرد به گۆچان و پیوه ی ده رۆیشت و جنیوی به کی ده دا و تفی له چی
 ده کرد و ده ستی بو کوئی ده برد؟

حازر نیم بۆتان بگیرمه وه وه ختایه ک ریش سپی و پیاوه ماقوله کان له سه رانه ری
 ولاته وه ده هاتن بو لای، چی ده کرد؟ نهوانه ی ده یان دیت ده ستیان به چاویانه وه
 ده گرت و سه ریان داده نه واند و ههر نه و نه دیان بی ده کرا پپارینه وه:

نه لفیك و نوخته یه ک له ژیری! نه لفیك و نوخته یه ک له ژیری! نه لفیك و
 نوخته یه ک له ژیری!

نهو نه لفه بی نه وه ی پالی به شتیکه وه دابی یان شتیکی وه بهر درابی
 یان که وتبیته سهر نوخته که چۆن له خۆرا له حه وادا راوه ستاوه؟؟!

هینده م بی سه ر ده بی و سه رم سوور ده مینتی، لاتراسکه ده به ستم و ده کهوم به
 سه ریدا. نه لفه که ده که ویته خواری ده مینیته وه یه ک نوخته .

سید قادر ہدایتی

گه وره نووسینی باپیره گه وره

باپیره گه وره ی جان - نه و جانہی تا ئیستا نیوی نہ ہاتووہ و لہ بہ شہ کانی دواییدا زورتر دیتہ کایہوہ - نه و باپیره گه ورہ یہی سہر جہ للہی ہموو جانہ کان دہ گاتہوہ بہو و نیوہ کہی لہ شہ جہرہ نامہی پ نہ مالہ کہ باندا لہ سہرووی ہمویانہوہ بہ خہ تیکی درشت نووسراوہ، تہفہ نگیکی چولہ کہ کوژی بہ دیاری بو دہ نیرن۔
یہ کہم روژ زور بہ دلخوشیہوہ دہ چیت بو چولہ کہ کوشتن۔ تاکوو ئیوارئی لہ پتوونی تہفہ نک راست دہ کاتہوہ و قونداخہ کہی بہ شانییہوہ دہ نی و چاویکی دہ قوچینی و سیرہی لی دہ گری و قامک بہ پہلہ پیتکہ دا دینی کہ چی ہیچی بو نائہ نگیودری۔

••• دووہم روژ

••• سہم روژ

••• چوارہم روژ

••• پینجہم روژ

و ھەختیک دایکی پێی دەلی راو بە شانسه و تۆ بە مندالیش شانست لە تەپکەنەو ھەبوو، رقی ھەلدەستی و ھیچ بن داریک نامینی گوللە ی تیدا بە فیرو نەدات. ھیچ پەنا و پەسیوئیک نامینی خۆی تیدا ھەشار نەدات و ھیچ جیگایە ک نامینی گوللە ی تەفەنگی چۆلە کە کوژی ئەوی لی نە کەوی. ھیچ دار چرابرق و سەر گوئسووانە و سیمی بەرق و تەلەیفون و ئانتینی تەلەفزیۆن و تەنافی لیاس و سەر دیوار و بن دیواریک نامینی ھەزاران جار چۆلە کە بە تەقە ی تەفەنگی ئەو ھەلنەفری تەنانەت ھیچ چۆلە کە یە ک نامینی سەدان کەرەت بە تەقە ی تەفەنگی ئەو ھەلنەفریبی.

تا کوو وای لی دی چۆلە کە کان سلی لی ناکەن و ھە ک پێشوو زوو لە بەری ھەلنەفرن. کار بە شوینی ک دە گات پێنج شەش گوللە لە چۆلە کە یە ک ھەلدە کە، ھەر نابگری، چۆلە کەش لە جیی خۆی چرکە ناکات. بەو کارە و ھەا رقی ھەلدەستی و ھەا شوینی چۆلە کە کان دە کەوی و جنیو دەدا، ھەموو خەلکی بە جووئیک تماشای دە کەن.

بە تەمای ئەو ھە ی ئاخری چۆلە کە یە ک بکوژی و ئە گەر ئەو تەلیسمە بشکیینی بو خۆی دە زانی چ دە کات.

دیسان تەفەنگی راست دە کردو ھە و قۆنداخە کە ی بە شانیه ھە دەنا و چاوئیکی دە قووچاندو ھە و تەپپە ی لە تەفەنگ ھەلدەستاندە ھە: چۆلە کە سوو کە قنە یە کی دە کرد و گوللە کەس نازانی لە کوئ دە کەوت و چی لی دە ھات.

بو ئەو ھە ی خۆی لەو جووئیک تاشا کردنە ی خەلک بەشاریتە ھە، ھەموو روژی ک دە جوو قەرغ شاری و لە نیو باغیکدا، بە دەردی بوخۆی دە یگوت « خەریکی چۆلە کە کوشتن دە بوو » .

روژنیک له و روژانه چۆله که یه ک ئه و نده ی لی نزیک ده بی که قونداخی تفهنگی بو له شانی توند ده کات، سیره ی بو ده گری و قامکی له سهر په له پیتکه داده نی، بریک راست و ریکی ده کات و له دلی خویدا راست له سهر دلی راده گری. پیس ئه وه ی قامک به په له پیتکه دا بنی له خوړا لاقی ده خزی و ده که وی. وه ختیئک هه لده ستیته وه خوی بته کی نی، چاوی به دوگمه یه ک ده که وی. به په له دوگمه که ده خاته گیر فانی و تفهنگه که ی هه لده گریته وه. چۆله که ههر له جیگای خوی ده بی، دیسان سیره ی لی ده گری، له گه ل ته قه ی تفهنگ چۆله که له حاند خوی ده که ویته خواری.

بو خوی باوه ری و ابو ههر به ته قه ی گولله که دلی تزیوه، شتیئک به دلیدا هات و دوگمه که ی دهره ینا و ماچی کرد.

ده گیرمه وه: ئه و جار هیچ چۆله که یه کی له هیچ جیگایه ک نه ده بوارد. وای لی هاتبوو له مه و دای زور دووریشه وه ده ی نه نگاوتن.

بو خوی ههر پی و ابو له گه ل ته قه ی تفهنگه که بهر ده بنه وه، ئه وه ی له لای کهس نه در کاند.

روژی ده یان جار دوگمه که ی دهرده ینا و تماشای ده کرد. له وه ی توانیووی ئابرووی خوی بکریته وه زور شاد و به که یف بوو. هه موو جار یئک سینگی دهرده په راند و تفهنگی له سهر نه رره ی شانی دادنا، ئه و نده ی پی نه ده چوو به کۆلیئک چۆله که ی کورژاوه وه ده گه راره.

وای لی هاتبوو به ده ستیئک تفهنگی راده گرت و له حه واره چۆله که ی بهر ده دانه وه . . .

وه سیه تی بو کوره که ی کرد چاک ناگای له و دوگمه یه بیته.

سید قادر ہدایتی

شِعْر بَک تا بهر په رُو چکه ی ناسمان

ئو به پیچه وانده ی بابی رقی له راو ده بی، به تاییه ت راوه چۆله که .

له سالرۆژی مهرگی بابی دا له نیو سالنامه کهیدا نووسیوی:

« له پاره که ئو ده مانه وه چۆله که کان ده ویرن له سهر دارچرا برق و دیواره کان

بنیشه وه و سهربانه و سهربان بکه ن.»

ته نیا شتیك له ناخه وه ناخی بو هه لکیشاوه تیییدا شاره زا بی، شه ره شیعر و شه ره

فر ده بی. به لأم هه ره ی له پاره ی ناکا و داچه هه ره ده به زی و ده به زی.

وا دیاره - به و نووسراوانه ی له دوا ی به جی ماون و هیندیکیان پاریزراون -

جاریکی له قاوه خانه یه ک پتر له سه د که سی لی ده بی و هها ده به زی ته واوی

دانیشه توان لی له قاقای پیکه نین ده دن و له و شه وه ده بیته گالته جاری خه لکی.

له لاپه ره ی رۆژی جومعه ی چارده ی سه رماوه زدا ده نووسی: « به یانی ئو شه وه ی

خیزانم دوگمه که ی بو له کراسه سورمه ییه که م دابوو، هه رچی ده مگوت کیش و

ههوايه کي تاييه تي هه بوو. نهو وه خته نه مده زاني هي چيه. ياني ده مزاني به لام
 نه رخه يان نه بووم. هه رچيه کي بيت که يفم زور ساز بوو.»
 به پي بي هه و هريه کاني، هه له کيس نادات و ديسان روو ده کاته وه قاوه خانه کان.
 نهو جار پيان دادی، هه شه وهی سي چواریک ده به زينی. ته نانهت وای لی دی
 بو خوی بانگيشتن له شايه ر و خو بیژه کان ده کات و يه ک له دواي يه ک به
 گوته ی خوی که نووسيوه تی: « وه ک گوله به روزه سه رم هه لده برين...»
 به ناوبانگترین و گه وره ترین شايه ری ولاتی بو دینن. نیوی نهو شايه ره ی له دوو سی
 جيگا نووسيوه به لام وا دياره دواي له بهر هه ر شتيک بيت وای پی خوش بووه
 کویری کاته وه، به داخه وه وای ره ش کردوته وه به هيچ باريک ناخويندريته وه.
 خه لکيکی بی نه ژمار کو ده بيته وه و مه جلسيان بو ده گيری. شايه ره گه وره له
 سه ر خورايی نايکا و « هه وسه له ی جفه نگیشی » نيهه. له سه ر پوول و زيپر و
 زيويش نايکات.
 بهو قسه يه ی هه موو دانيشتوان ده که ونه سرته سرت و به گوئی يه کتر دا چپانندن .

« شايه ره گه وره ده ست پی ده کات.

سريوه نايه، نهوانه ی مژيان له قليانه کانيان داوه فريا ناکه ون ته واو قووتی دن،
 له گه رووياندا رايده گرن. سه دان نيوه چا له نيستيکانه کاندا ماوه ته وه، سه دان که س
 چاويان به مؤله ق ويستا وه.

شايه ر پازده ده قيغه بی وچان زاری ناوه ستی و نهوی ده یلی نايليتته وه.»

وہختیک دوای پازدە دەقیقە رادەوہستی،

ئێوہ لە جیاتیی عالەمە کەیی ئەو وەختە چەپلە یەکی دور و درێژ بە ئەندازەیی پازدە کیلۆمیتەر بۆ لێدەن.

دوایی ئەو دەست پێ دەکات. لەوہیی لە ماوہیی شیعر خویندنەوہ کەیدا ھەستی خەلکی چۆن بووہ ھیچی نەنووسیوہ. تەنیا نووسیوہ تی: « وەختایە کۆ دوای نیو سەعات راوہ ستام، بە ھیوایی ئەوہیی دوای ئیستیک دەست پێ بکەمەوہ، سێ یەکی خەلکە کە زاریان وا دا پچرپی بە حالە حال بۆیان چۆوہ جیی و شایەرە گەورە بێ ھۆش کەوت.»

دوایی ئەو دەچیتە سەری و بە شیعر پێیدا ھەلدە لێ. ئە گەر بێھۆش نە کەوتبایە سەری بچووبایە تە پەرپەر چۆکەیی ئاسمان ھەر لیم دەستاند. بەلام بە خەلکی دە بە خشی.

بە پێی نووسراوہ کانی لە دوای ئەو رووداوہوہ ھیچ کەس نە یویراوہ شەرہ شیعر، یان شەرہ فری لە گەل بکات. ئەویش ناچار چیرۆک و بەسەرھاتە کانی بە شیعر ھۆنیوہ تەوہ. لە کۆتایی تەمەنیدا بۆ کورہ کەیی نووسیوہ ئەو دوگمە یە باش بپاریزی.

گرتنی ساتھ کان بہ قول پ

له پېشدا ئه وه بلیم ئه و به شه له بهینی دوو قولپدا ده گیرمه وه. پېش ئه وه ی دهست یی بکهین ههر له سه ره تا وه قولپیکیان داده نیم و با جارئ ئه وی دیکه یانم یی یی.

[ئه و ئه وه نده ی له بایه وه یی برابوو بتوانئ به ئیشتیای خو ی لیی راکیشئ و چی یی خوش یی بیکات. کاری سه یر سه یری ده کرد.

جارئیکیان ئه سپی زین کرد و دوو تاجی وه دوای خو ی دا و رویشت بو راو. رویشت رویشت تا کوو گه یشت به بی شه یه کئ. له وی تاجیه کانی له ده ورو به ری کۆلکه دارئکی پیر ده هاتن و ده چوون. ئه و گوئی یی نه دا و ریگه ی خو ی دریزه پی دا. وه ختیك زانی تاجیه کان له گه لی نه هاتوون ریگه ی رویشتووی گه را وه. له دوور چاوی پیمان كهوت، به ده ورو به ری ئه و کۆلکه داره وه مل و مویان بوو. شادی له دل گه را و خو ی کرد به قوربانی تاجیه کانی.

له ئه سپه که ی دابه زی و به دارئکه وه به ستیه وه و به به له هات بجی بزانی «چی لیسه؟». کو ت و پر که وته نیو قولکیک.

[ئه و قولکه، قوللییه که له بهر ئه و که سانه ی گیرانه وه ی هیلی و بی که ند و

کۆسپیان یی ناخۆشه]

له گه ل که وته خواریی، دنیا له بهر چاوی تاریک بوو، سه ری قولکه که نرا وه. پېش ئه وه ی ههر جوړه سه ول و ته قه للا و داد و هاوارئک بکات، ههر دووک

دہست و ہەر دووک چاو و ہەر دووک گوئی و زاریان بہست. تہنیا ئوہندہی دہزانی بہرہو شویتینکی دہبہن.

ئوہندہ ترسابوو نہتوانئی ئوہ بزانی « روح لہ سہر کونہ لوتیہتی و جوان دیارہ فرکہ فرکیہتی. ئوہ یہ کیٹک لہو ساتہ دہگمہنانہیہ بو روح ہلڈہ کہوی پشوویہ ک بدات».

دوای ماوہیہ ک بہ ہەر شتیٹکدا بیت زانی دہری نیہ و ژووریہ. بہ ہەر شتیٹکدا بیت زانی گیان لہ بہری لیہ.

فکری بو ہہموو دیو و درنج و بنیادہم خوڑیک دہچوو بہلام فکری بو ئوہ نہدہچوو ئوہ جینگاہیہ و ہا بیت کہ دوای کردنہوی چاوی، دیتی.

دوای ئوہی چاو و گوئی و دہست و زاریان کردہوہ، بو ئوہی زورتر خوئی فہقیر حال و بہستہزمان نشان بدات، پتر لہوہی پیویست بوو چاوی ہلگٹوفی.

وہختاہ ک ہیح شتیٹک گازی لی نہگرت و قووتی نہدا و نہیخوارد و نازاری نہدا، تہنانت ہیح شتیٹک و ہیح کہسیٹک پیئی نہگوت و لیئی نہپرسی، وردہ وردہ بہرچاوی روون بووہ.

خوئی لہ نیوہ راستی ہوئیکی دوور و دریٹژدا دیت. دہوران دہور بہ قہراغ دیواری ہوئے کہوہ میز و سہندہلی چندرابوون. ہەر میز و سہندہلیہ ک کہسیٹکی لہ سہر بوو کہ لہپتونی کتیٹکی دہخویندہوہ.

فکری بو ہہموو شتیٹک دہچوو بہلام فکری بو ئوہ نہدہچوو کہ دوای سہعاتیکی دیکہ بوئی روون بووہ ئوہ کہسانہ بو لہوین و خہریکی چین؟

ہوئے کہ لہ بن دیوارہ کانہیہوہ دہوران دہور تاکوو بن میچ قہفہسہ بوون، قہفہسہ کان ہہموو لہ کتیٹ ناخترا بوون.

تہنیا جینگاہیہ کی چکوئے خالی بوو.

لہ بن میچ بہ نیوانی چہند میتر پہنجیرہیہ ک کہ روشنایی لیوہ دیار بوو، کرابووہ.

کہس کاری بہ سہر کہسہوہ نہبوو. ہہموو بی وچان دہیان خویندہوہ.

چاوہروان بوو کہسیٹک بیت بہ لایہوہ، کہسیٹک دہستووری بی بدات. کہسیٹک یہخہی کراسہ کہی بگری و ہہلی بستینتہ بی و لہو درگا چکوئےوہ بیات.

دوای نه‌وهی ماوه‌یه‌کی زور هیچ شتی‌ک رووی نه‌دا و که‌سیش کاری پی‌ی نه‌بوو، هه‌ستا به‌ره‌و در‌گاکه‌و ه‌پ‌ی که‌وت.

له‌ه‌ر هه‌نگاو‌یک‌دا چاو‌ه‌روان بوو بی‌گی‌ر نه‌وه‌ دواوه، وه‌ به‌ر زلله‌ی بده‌ن، له‌ه‌ر ساتی‌ک‌دا به‌هیوا بوو قاقایه‌کی بل‌حانه‌له‌ جیی‌ خوی‌ ویشکی‌ کات.

به‌ته‌مای نه‌وه‌ی دوای کردنه‌وه‌ی نه‌و در‌گایه‌که‌س نه‌بی‌ ری‌ی بی‌ بگری‌ و هه‌مووی به‌سه‌ره‌اته‌که‌ وه‌ ک‌ خه‌ونی‌ک دوایی بی‌ بی‌ و له‌ ده‌ست نه‌و مؤته‌یه‌ی سواری‌ شان و ملی‌ بووه، رزگاری‌ بی‌ت، ده‌ست‌گری‌ در‌گاکه‌ی داگرت و کردیه‌وه:

ه‌وی‌کی‌ دوور و در‌ی‌—، که‌سی‌ تی‌دا نه‌بوو. له‌ سه‌ری‌ نه‌و سه‌ره‌وه‌ در‌گایه‌کی‌ لی‌ بوو به‌ په‌له‌ به‌ره‌و در‌گاکه‌ رویش‌ت و در‌گای‌ کرده‌وه.

کچی‌ک له‌ شازاده‌ نه‌بی‌ له‌ هیچ‌ که‌سی‌کی‌ دیکه‌ نه‌ده‌چوو، له‌ سه‌ر ته‌ختی‌کی‌ مه‌خمه‌ر پالی‌ دابوو، می‌زی‌کی‌ له‌ به‌ر ده‌م بوو، له‌ سه‌ر میزه‌که‌ چایه‌کی‌ تازه‌ دی‌م، که‌شه‌فی‌ک میوه‌ی‌ به‌ ریز چن‌دراو دان‌درا‌بوون. چاوی‌ ئینسان‌ بی‌ ئیختیار به‌ دیواره‌کانییه‌وه‌ له‌ دووی‌ تاب‌لوی‌ نه‌ققاشی‌ و شتی‌ گران‌ بایی‌ و سه‌یر ده‌گه‌را. به‌لام‌ جگه‌ له‌ عه‌ کسی‌ شازاده‌یه‌ ک‌ به‌ سواری‌ نه‌سپه‌وه‌ سه‌یره‌ی‌ تفه‌نگی‌ له‌ مراویسه‌ کی‌وییه‌ ک‌ گرتبوو، هیچ‌ نه‌ده‌بین‌درا.

هه‌موو نه‌وانه‌ من‌ ده‌یان‌لی‌م نه‌وه‌ ک‌ نه‌و، چونکه‌ نه‌و، نه‌و ده‌نگه‌ زیاتر له‌وه‌ ترسان‌دبووی‌ ناوا به‌ وردی‌ شته‌کان‌ بی‌نی‌.

نه‌و ته‌نیا نه‌وه‌نده‌ی‌ دیت‌ کور‌پیک‌ و کچی‌ک‌ له‌وه‌ تاغه‌ دان‌ و هات‌ نه‌وه‌ی‌ به‌ زه‌ین‌دا بی‌ت: «پیش‌ چونه‌ ژووری‌ی‌ نه‌و، نه‌و کوره‌ شتی‌کی‌ بو‌ کچه‌که‌ ده‌گی‌راوه‌ و به‌ ته‌قه‌ی‌ در‌گاکه‌ راوه‌ستاوه» به‌لام‌ ده‌نگه‌که‌ نه‌وه‌شی‌ له‌ بیر‌ برده‌وه‌.

نه‌و ده‌نگه‌ تووره‌یه‌ له‌ هی‌ هی‌چیان‌ نه‌ده‌چوو: «راوه‌سته».

له‌ پشته‌وه‌ ملیان‌ گرت‌ و بردیانه‌ ده‌ری‌.

«کی‌ گوتی‌ بی‌یه‌ ئیره‌؟»

هی‌چ‌ ولامی‌کی‌ نه‌بوو.

بردیانه‌ وه‌تاغی‌ک. فکری‌ کرده‌وه‌ نه‌و کابرایه‌ی‌ دانیش‌توره‌ و جگه‌ره‌ ده‌کی‌شی‌

نه‌لعان‌ ده‌ستور‌ ده‌دات‌ بی‌ن‌ لی‌ی‌ دهن‌ و سه‌ری‌ بر‌نو . . .

دەستی راداشت دانیشی، دانیشت. درگا کراوە، کەسیک کە شەفیک چایی و شیرینی دانا و روژستە دەری.

کابرا دواى ئەوەی بە وردی بۆی گیراوە ئیترە کوپپە و کوپپە نیسە و ھى کپپە گوتی: « ئەلعان دەچی کتپپک ھەلدە گری تا ئاخەر دە یخوینییە وە. کارت بە کەس نابێ و کەشیش کاری بە تۆ نابێ. کاتپک کتپپە کەت خویندە وە خۆت ساز دە کە دەتەن بۆ لای شازادە خانم. لەوێ بۆی دە گیرپە وە. ئە گەر ئەو کە یفی بە چیرۆکە کە ساز بوو و پپی خوش بوو، نازاد دە کرپی. دەنا سەر لە نوێ کتپپکی دیکە دەست دە دە یە و دە یخوینییە وە. تا ئاخری بە داستانپک دە گە ی شازادە کە یفی پپی ساز بیی.»

چونکە من دە زانم شازادە کە یفی بە ھیچکام لە و چیرۆکانە ی ئەو دە یخوینییە وە ساز نابێ، ھەلبەت ئە وە ش بلیم ئە و کارە ی شازادە خانم جوړپک فیله. ھەر ئە و کات بۆ ھە وە ل جار درگا کە ی کردە وە و چاوی پپی کە وت، شازادە لە دلی خۆیدا ئە و پیلانە ی بۆ دانا کە ھیچ کام لە چیرۆکە کانێ ئە و ی پپی خوش نە بی و ھەر بیھیلپتە وە و بیھیلپتە وە.

بۆ ئە وە ی گیرۆ دە ی ئە وینێ شازادە نە بی و وە دوامان نە خات، ناچارم قولاپە کە م دە رھینم و بە پە تپکییە وە کە م و رایھیلپمە خوارێ ئە ویش توند دە ستی لی گیر دە کات و ھە لی دە کپشمە سە ری.

ئە و قولکە یە - رە نگبپی ناوی - زۆر کە سی تپ کە و توو وە و زۆر کە سی دیکە شی تپدە کە وئی. من ئە و قولاپە ھەر لیترە دا، دادە نیم، تاکوو گیر کراوە کانێ پپی بیسنە وە

دە ری، خپری دایک و بام.]

وە ختپک نە جاتی بوو و روژستە وە بۆ مالی. لە و کاتە وە تاکوو ئاخری تە مە نی ئە و دو گمە یە ی لە بەر چا و شیرین بوو.

زور جاران دهیگیراوه وهختیک دهستی لهو دوگمیه دراوه نهو قولاپه له
غهبهوه هاتووه و نهوی رزگار کردووه.
له ناخری تهمیندا وهسپهتی بو جانی کوری کرد ناگای لهو دوگمیه بیست.
له سهره مهرگدا دواهمین قسهی نهوه بوو:
دوگمه داخرا.

•••

لاپهړه کان هه لده نه وه و تماشا یه کی سهره تاي چیرو که که بکن.
نه و سې نوخته یه ی له سهره تادا دانراوه نیشانه ی نه و به ئیمه زور دره نک و له
نیوه ی به سهره اته که به و لاوه گه شتوینه تې تا ئیمه ده گه نیی حهوت که س (شهش
برا و خوشکینک) یه ک له دوا ی یه ک مردوون.
نه و به بؤ هه شته مین جار جان چو ته وه بهر ئاوینه، ده ستیک به قه فی سمیلیدا دینی و
ورته یه ک دوویات ده کاته وه. کۆت و شالواره سپییه که ی ده کاته بهری و تا
ئیواری له خیابان ورته یه ک له بهر خو یه وه ده لیته وه.
پاؤ نه وه ی پیشان بدری نه و ورته یه زور دوویات ده کرته وه سې نوخته داده نیین .

••

ههروه ها له و سې نوخته یه دا زور شتی دیکه گونجاوه، وه ک نه و ئاوینه یه و سمیله
پره که ی جان.
نه گهر درگای هاله که ی جان ده کرته وه له رووبه رووی درگاکه په رده یه ک
کیشراره. له سهر په رده که نوسراوه یه ک ده بیندری که س بوی ناخویندریته وه،
یانی پسته کانی ده خویندرینه وه، به لام که س له سهر جه می ماناکه ی ناگا. که س نازانی
چییه و که نگی و بچی نووسراوه؟ ناکاری جانیش شتیکی وا نادا به ده سته وه پیاو
بزانی ئایا بؤ خو ی ماناکه ی ده زانی یان نا؟

وہا پھر دہ کہ ہلڈہ داتہ وہ دہ لئی ہیچی لہ سہر نہ نووسراوہ: ناوینہ یہ کی چل لہ ہشتا سانتی لہ چوار چپوہ یہ کی دار گیراوہ و لہ سہر لیواری چوار چپوہ دارہ کہ گولی سوور ہلکہ ندراوہ. ہر گولیکی سوور بہ لقیکہ وہ دہ بیندری کہ دواى سی گہلا دہ رھاتوہ.

جان باوہ ری وا بوو ہموو شتیٹک تۆزی لہ سہر بنیشی نابی ناوینہ لہ سہری بنیشی.

دواى ریٹک و پیٹک کردنی لیباسہ کانی و داہینانی سہری نۆرہ دہ گاتہ سمیلی. دواى کہ وشہ کانی لہ پی دہ کات و لہ درگای دہ ریوہ ئہ ورتہ یہ لہ بہر خوہ وہ دوویات دہ کاتہ وہ.

تہ نیا کہ سیکی پیی خوشہ لہ خیابان لہ گہ لی بگہ ری «س» یہ. «س» براگہ ورہی ئہ و حہوت برا و خوشکہ یہ کہ تا ئیستا شہش برا و خوشکیکی مردوون.

بہ رہ گہز دہ چنہ وہ سہر ئہ و کابرایہی دوو دار و لایلوئہ کہ ی پی بوو. «س» بوى روون بیوہ باپیرہ گہ ورہی و ہختیٹک لایلوئہ کہ ی خستۆتہ ژیر خوئی و لاقی ہلیناوہ، ئہ و دوگمہ یہ لی دا کہ وتوہ. دواى ماوہ یہ کئ ئہ و پیاوہ چۆلہ کہ کوژہ (باپیرہ گہ ورہی جان) ہلہ لی گرتۆتہ وہ، زانیوہ تی ہی کییہ بہ لام حاشای لی کردوہ. بہ و جوڑہ ئہ و دوگمہ یہ پشتاوپشت بہ نہینی گہ یشتۆتہ دہستی جان ئہ و پیی وابوو جانی بنی جانہ.

لہ و کاتہ وہ ئہ و دوگمہ یہ ون بووہ مال ویرانی و بہدشانسی رووی لہ بنہ مالہی ئہ وان کردوہ.

ہموو ئہ وانہی لہ دایہ گہ ورہی بیستوہ، دایہ گہ ورہشی لہ دایہ گہ ورہی خوئی بیستوہ، ئہ ویش ہر لہ دایہ گہ ورہی خوئی بیستوہ . . . بہ و جوڑہ ئہ و قسانہ لہ ژنی ئہ و پیاوہی دوو دار و لایلوئہ کہ ی پی بوو، ہاتوہ ہتا بہ گوئی «س» گہ یشتوہ.

خودا دہ زانی رھہ ندہ پیچہ لاپو وچہ کانی گویتچکہ ی «س» چ ئیش و نازاریکیان دیتوہ، ئہ و کاتہی ئہ و قسانہی بیستوہ؟

دوايي له ميشکيدا بوون به چي؟ و چ شوي نيکيان له سهر نهو داناوه؟ که ناوا به دنيايي هوه پي و ابو دواي نهوه ي جان بو هه وه ل جار کۆت و شالواره سپيه که ي له بهر کرد و نهو ورته يه ي دووپات کرده وه براي يه که مي مرد.

دواي نهوه ي جان بو دووه هم جار کۆت و شالواره سپيه که ي له بهر کرد و نهو ورته يه ي دووپات کرده وه براي دووه مي مرد. ههر نهو کات ده يزاني هه تا نهو دوگميه به کۆته که ي جان وه بيت براکاني ديکه شي و تاقه خوشکه که شي ده مرن. نهو، نو سراوه يه که ي زور وردی بهو دوگميه ديتبوو. دوو سي جاري شي ده ست لي دا بوو. ههر بويه پسي خوش بوو زياتر له جان نزيک بيته وه. جان سو سه ي کرد بوو «س» ده يه وي چ بکات و به ته ماي چيه. بويه دواي نهوه ي بابي مرد نهو ورته يه ي له سهر دوگميه که نو سي و له کۆته که ي دا و هه موو روژنيک دووپاتي ده کرده وه تا کوو هيچ که س نه تواني ته نانه ت ده ستيشي لي دا.

به لام «س» بي خه بهر له وه ي جان چي کردوه، ده ستی لي دا بوو به ته ماي نهوه ي روژنيک له روژان نهو دوگميه به تراز ي و جان نهوي هه يه و نييه له بري بجيته وه ده يويست به ههر جوژنيک بيت نهو دوگميه بگه ري نيته وه بو بنه ماله ي خويان و لاني که م حه وته مين براي بميني.

حه وته مين براي ليني سوور بوو دواي نهوه ي جان کۆت و شالواره سپيه که ي له بهر کردوه و نهو ورته يه ي دووپات کردۆته وه نهو يش وه ک براکان و خوشکه که ي ده مري.

سید قادر ہدایتی

شیننی برای په گه مر

یہ کہ مین برای بہ مندالی تووشی نہ خوشیہ ک ہاتبوو۔ بابی دیتبوی چون کاری بہ « بہ یانی جاریک، نیوہرؤ جاریک، ئیسواری جاریک » نیہو بہ دزیہوہ یہ کک بین ملی پیوہ دہنی۔

تا نیوہرؤ پینج شہش جاری پر دہ کردہوہ و تا ئیسواری پینج شہش جاری دیکہش۔ ہر قومومہ کہی لہ دہمی دہ کردہوہ دیسان ہستی دہ کرد توونیہتی و قومیتی دیکہی لی دہدا۔ قوم قومہ، قومومہ کہی ہلدہ چوراند۔ بہ دزیہوہ پری دہ کردہوہ و سہر لہ نوی۔ . . .

لہ پر زگی ہلدہ مووسا و ہاواری لی پیددا دہبوو۔ لہ ہر کوئی بویہ دہبوو بیگہ پینہ دو کتور۔

دو کتور بہ لینی دابوو بیٹوو « روژی سی جار، بہ یانی، نیوہرؤ، ئیسواری » قومومہ کہی پر کاتہوہ، گہورہ بی چاک دہ بیٹہوہ۔

وہ ختایہ کک گہورہ بوو بہ ہیج شتی کک چاک نہ بووہ، دوی لیکولینہوہ یہ کی بہ گوتہی خوی « میژوو یانہ » بہوہ گہیشٹ نہ گہر بیٹہ ماسیگر و مالیک لہ پینای چومی کک دروست بکات چاک دہ بیٹہوہ۔

ئہو پیی وابوو ئہو نہ خوشیہی لہ باپرہ کانپہوہ بہ میرات پی گہیشٹوہ۔ سی پستی لہ سہر یہ کک ماسیگر بوون۔ تہانہت پیی وابوو ئہوانیش زور لہوانہ یہ لہ مندالیہوہ ئہو نہ خوشیہ یان لہ گہل بوویت و دوی بہ وٹاکامہ گہیشتیتن بچن ببنہ ماسیگر۔

بابیشی تاکور لہ دایک بوونی ئہو، ماسیگر بووہ، بہ ہوی نہ خوشی روماتیسم و لاق ئیشہ، ماسیگری و چوونہ نیو ئوی لی قہدہغہ دہ کری۔

ئہو پیی وابوو ئہو و روداوہ پیوہ ندیہ کی راستہ و خوی بہ ژبانی خوی و براکانی و خوشکہ کہیہوہ ہہ یہ: ئہ گہر بابی ماسیگری و ہلا نہ نایہ ئہویش لہ مندالیہوہ بہ ہوی ہات و چوی سہر چوم و گوی ئاو ئہو نہ خوشیہی لی پیددا نہ دہبوو۔

بوو بہ ماسیگر۔ بہرہ بہرہ وہ کک کہ سیکی ئاسایی ئوی دہ خواردہوہ۔

جارینکیان بیستی «بیټو ژنی زک پر نیشتیای هر شتیټک بکات و نه یخوا منداله که ی خپل ده بی».

به بیستی نه و قسه یه هه نار دنیای له بهر چاو که وت. هه سټیکی نامو پټی ده گوت دایکی وه خټیک زگی بهو پر بووه نیشتیای هه نار ی کردووه و هه نار وه ده ست نه که وتووه بویه نه ویش خپله.

به لام له وه ی که نه و شته هه نار بووه ته و او نه رخه یان نه بوو. هه خزم و دوست و ناشنایه کی دایکی ده دیت نه و شته ی لی ده پرسی.

دوای چه ند سال نه خوار دنی هه نار بوی روون بووه:

دایکی نه و هاوینه ی زگی بهو پر ده بیټ سه فه ریکی دووری دیتنه بهر.

له نیو ماشینه که دا ژنیټک فه لاکسی ناوی بی ده بی و جارنا جارټک به خوړه یه کی سه یه وه لیوانیکی لی پر ده کات و هه لیده قورټنی. نه ویش لیوانیک ناو له شاگردی ماشینه که و هه ده گری و ده یخواته وه به لام نیشتیای ناشکی و هه رچیسه ک ده کات له رووی هه لایا داوای لیوانیک ناو له و ژنه بکات. له حالیکدا ده زانی توونیه تی ناشکی له په ستا ناو له شاگرده که و هه ده گری و نه و نیشتیایه ی هه ده مینی . . .

وه ک بوی روون بووه تاکوو ناخری ته مه نی خوړه ی نه و ناوه هه له گوټی دایکیدا ما بووه. دوو روژ پیش نه وه ی بمری توند هه دوو ک گوټی گرتووه و قسه ی هاته ران و پاته رانی کردووه.

دوای نه وه ی بو هه وه ل جار، جان کوزت و شالواره سپیه که ی له بهر کرد و نه و ورته یه ی دوویات کرده وه برای یه که م ناوی له بهر چاو که وت و دوای ماوه یه ک له بیابانیک به خنکاوی دیتیا نه وه.

نه وانه ی لایه نگری کورته چیروکن ده لین:

نیوی «لیکولینه وه یه کی میژووویانه دوای چه ند سال نه خوار دنی هه نار» بو نه م

به شه، باشه!

شینی برای دوره‌ها

دوای نه وهی بۆ دووهه م جار، جان کۆت و شالواره سپیبه که ی له بهر کرد و نه و ورته یه ی دوویات کرده وه، برای دووهه م هیشتا ته و او باوه ری به و قار و ده مگۆیه نه ده کرد که ده یانگوت برا که ی دوای نه وه مردوو بۆ هه وه ل جار جان کۆت و شالواره سپیبه که ی له بهر کردوو و نه و ورته یه ی دوویات کردۆته وه.

له نیوه شه و ی کدا له په ستا کانالی ته له فزیۆنه که ی ده گۆری و باویشکی ده دا.

« زمان، ددانه کان، تو یخی سه ره وه و ژیره وه ی زمان، پوو ک، مه لاشوو، زمانه چکۆ له » نه وانه ی وه ختی باویشکی کی گه وه له نیو ئاوینه یه کدا دیت. هیشتا له پیشت ئاوینه که لانه چوو بوو، باویشکی کی هاته وه. باویشکی نه م جار ه وه ک باویشکه کانی پیشوو نه ده چوو.

هاو کات له گه ل باویشکه که به جو ریک گوتی « ئاااااا » پشیله یه ک له نیو سه تلی زبلی چه وشه ده ره پری.

سه ره تا له وه ی زاری ویک نه ده هاته وه بیکه نینی هات. دوای ماوه یه ک دیتی به راستی زاری وا قفل بووه، ویک نایه ته وه، ترسی لی په یدا بوو. نه وه ک له وه بترسی قهت زاری ویک نایه ته وه، نه وه ده یزانی ده ستی دو کتوری بگاتی چاک ده بیسته وه. له بهر نه وه که سی له خه وه له لنه ستاند.

تا به یانی هه ر هات و چوو و قه ده می لیدا.

« له کۆریکی دۆستانه دا ده یگه رپاره: شه و ویک باویشکی کی داوه تا به یانی زاری ویک نه هاتۆته وه . . . له حالیکدا رفیقه کانی قاقایان ده کیشا هه ستی کرد روژ بوته وه »

هه موو خه یزانی مالی له پیشتا پی پی یده که نین. دوای ماوه یه ک جا باوه رپان ده کرد به راستی زاری دا پچرا وه.

بردیان بؤ لای دوکتور. دوکتور ہیچ نہ خوشیہ کی تیدا نہ دیت.
 دوی تاقی کردنہ وہی خوین و میز له تاقیگه، ہیچ نہ خوشیہ کی تیدا بہ دی نہ کرا.
 دوکتور نہیتوانی ہیچ دہوا و دہرزیه کی بؤ بنووسی.

دوکتوریکی دیکه . . .

دوکتوریکی دیکه ی دیکه . . .

دوکتوریکی دیکه له شاریکی دیکه . . .

دوکتوریکی دیکه ی دیکه له شاریکی دیکه . . .

دوکتوریکی دیکه ی دیکه له شاریکی دیکه ی دیکه . . .

ہزاران دوکتور و دوکتوری دیکه و دوکتوری دیکه ی دیکه یان له دہیان شار و
 شاری دیکه و شاری دیکه ی دیکه یان گیرا، ہیچ دوکتوریک نہیتوانی ہیچ
 دہوا یہ کی بؤ بنووسی.

تہنیا چہند دوکتوری رہوان ناس چہند پیشنیاریان دا:

یہ کیان گوتی: شتی تیژ بکہنہ لوتیہ وہ تاکوو پیشمی و بہ حوججہ تی ئہ و پشمینہ
 بہ شکوو زاری ویک بیتہ وہ.

ئہوی دیکه دوو ریگای پیشنیار کرد: زوو زوو بیہنہ بہر ئاوینہ تاکوو باویشکی
 بیٹ. یان زوو زوو له بہر چاوی ئہو باویشکک بدن تاکوو ئہویش باویشکک
 بداتہ وہ.

ہیچ کام له و ریگایانہ کارساز نہ بوون.

دوی ئہوی بؤ خوشی باوہری کرد تازہ زاری ویک نایہ تہ وہ، یہ کہم شتییک بہ
 فکری گہیشت ئہوہ بوو میٹش و مہ گہس بہ ئاسانی دہتوانن خو بکہن بہ زاریدا.
 بیری دہ کردہ وہ: میٹش ھوہ ل جار له ھہر شوینیکک بنیشی چوار پینج جار چہرخ
 و خوینکی زیتانہ بہ سہری دہدا و زوو قنہ یہ ک دہ کات و شتیکی بؤر کہ ھہموو
 کہس ناییننی له پاش خوئی بہ جی دیلی.»

له جیاتی بیژ رقی ھہستا.

تؤرپکی ناسکی بہ ئہندازہی ژیر چاوی ھہتا چہنہی ھینا و بہ چہسپ له سہر دوو
 رہقایی سہر کولمہ کانیبہ وہ چہسپاندی.

هردوو ک دهستی ناگایان لهو تۆره بوو تاکوو هه‌لنه‌دریته‌وه، پيس نه‌بێ، زوو زوو ته‌ری که‌ن . . .

دواتر سمیلشی نه‌ده‌تاشی تاکوو مووی به‌ر سمیلی هیندی‌ک ته‌پ و تۆز له‌ خو بگرن.

هر چه‌ند هه‌میشه زاری ویشک بوو، ده‌بوو زۆر زوو زوو ئاو له‌ زاری وه‌ردات. به‌لام رۆژ له‌ گه‌ل رۆژ خووی پێ ده‌گرت. ده‌یزانی تازه زاری وه‌ ک جارانی لێ نایه‌ته‌وه.

له‌ ته‌واوی و‌لتدا ده‌نگی دابۆوه و ده‌سته ده‌سته ده‌هاتن بیسن. هه‌میشه‌ خو‌ی ده‌شارده‌وه، که‌م وا بوو بتوانن چاویان پێ بکه‌وێ.

رۆژیک له‌ لایه‌ن ته‌له‌فزیۆنه‌وه چه‌ند که‌سیک چوون وه‌ ک رووداویکی سه‌یر و سه‌مه‌ره‌ فیلمی لێ هه‌لگرن و دوا‌ی له‌ به‌رنامه‌یه‌کی پیکه‌نینیدا بلأوی بکه‌نه‌وه.

هه‌رچه‌نده‌ پێیان گوت و له‌ به‌ری پارانه‌وه و پێشنیاری پوولیان پێ دا، نه‌یده‌هیشت. هه‌ر دوو ک ده‌ستی به‌ زاریه‌وه نابوو به‌ زۆریش لێ نه‌ده‌کرده‌وه.

به‌ دوو که‌س ویستیان یه‌کی ده‌ستیکی بگرن و چه‌ند سه‌حنه‌یه‌کی - به‌ زۆریش بێ - لێ هه‌لگرن، له‌ پر و هه‌ا خو‌ی راپسکاند هه‌ر دوو که‌سه‌که‌ی فری دا.

دوا‌ی ماوه‌یه‌ک له‌ به‌ر هه‌لخویندن و قسه‌ بو کردن دیسان له‌ کۆلی نه‌بوونه‌وه. ئه‌و جار دوو که‌س لاقیان گرت و دوو که‌سێش شانیان گرت و دوو که‌سی دیکه‌ش

یه‌کی ده‌ستیکیان ده‌کێشا. یه‌ک به‌ خو‌یان ده‌ستیان ده‌کێشا بو‌یان لانه‌ده‌چوو. کارگی‌ری به‌رنامه‌که‌ فکریکی کرده‌وه، ئه‌و جار فیلمیان له‌و سه‌حنه‌یه‌ هه‌لگرته‌وه

که‌ به‌ سێ چوار که‌س ده‌ستیان بو‌ لانه‌ده‌چوو. دوو رۆژ دوا‌ی ئه‌و فیلم هه‌لگرتنه‌وه‌یه له‌و په‌ری سه‌ر سوورماندا دیتیان هه‌ر به‌و

جو‌ره‌ی ده‌ستی به‌ زاریه‌وه ناوه، مردوو . . . دوا‌ی ده‌ دوا‌زده‌ جار له‌ ژیر نبوی « پیاویک که‌ هه‌ر دوو ده‌ستی به‌ زاریه‌وه

نوساوه‌» له‌ ته‌له‌فزیۆندا بلأو بو‌وه. ئیستاش داواکاری ئه‌و سه‌حنه‌یه‌ زۆره‌.

من ٺو فیلمہم لہ ٺارشیقی تاییہ تدا ہیہ، ہر کہس دیہہوی بیینی بہو ٺادرہسہی
ژیروہ پیوہندی بگری:
مہدانی زیرہ کٺ - کووچہی ہشت میتری - پہلاکی چوار.
ٺوانہی ٺو فیلمہیان نہدیتووہ دلین:
ٺو ٺادرہسہ درو نہی باشہ!

شیننی برای سیټه مر

دوای نه وهی بو سیټه مر جار، جان کۆت و شالواره کهی له بهر کرد و نه ورتته یه ی دوویات کرده وه برای سیټه مر له وه دلنیا بوو نه و دوو برایه ی پیشووی دوای نه وه مردوون جان کۆت و شالواره سیټه کهی له بهر کردووه و نه ورتته یه ی دوویات کردۆته وه.

بەریاری دا ھەر وا بە ناسانی نەمری و بچیتە شوینیک کەس نەزانی تا کوو بتوانی لە گەل جان، بەر بەرە کانی بکات و تەنانت بەکویتە حەولی تۆلە ئەستاندن بەو جوورە خۆی لە دەست مەرگیکی دیاری کراو رزگار بکات.

بێ ئەوەی لە لای کەسێک دەنگ بکات دەستی دۆستە کە ی گرت و ویستی بە تیریەک دوو نیشانە بپیکێ.

بلیتی قەتاری بۆ دوورترین شارێکی پێی شک دەهات، گرت.

. . . بە ئەندازە ی تەواوی گەلای ئەو دارانە ی لیکدا لیکدا بە پەنایاندا تێدەپەڕین، یە کۆتیا ن خۆش دەویست: ھەموو گەل داو کانیان دادەوەراند و جار لە گەل جار کۆگا کەیان گەورە تر دەبوو.

و ھەختیک تێپەر بوونی لیکدا لیکدا ی دارە کان سەری ھەر دوو کانی لە گێژە و ھینا و خەویان لێ کەوت، قەتار زۆری نەما بوو بگاتە جی، سیگنالیکی دوور و درێژ ی لێ دا.

ھەموو و ھەخە بەر ھاتن دیتیا ن دارە کان ھێواش بوونە تەو و ئەو، نا.

ھەموو ھەستان چەمە دانە کانیان دەست دا یە و ئەو، نا.

لە نیو قەتارە کە دا کچیک ماو و کۆگایە ک گەلای داو ەریو.

کۆگا گەل کەیان بۆ خستە دەری و پیاوی جەنگە لسانی بە سەر راو ەشان دنە و ھەشتە سەری.

دەبوو « چۆنی داو ەران دوو ە ئاواش بە دارە کانی ھە و بنی تە و ە». و ھەختیک نیگای کچە کە حالی کردن بە تەنیا دا ینە و ەران دوو ە سەری کانی لە قاند، یانی « ئیمە لەو ە حالی نابین و کارمان بەو ە نییە».

گێر ەبوویان ەو ە: « کورپیک و کچیک زۆریان دل پیک ەو ە دەبی. بەریار دەدەن لە گەل یە ک برۆن و لە مائی ھە لێن. ھەر واش دە کەن. سواری ماشینی ک دەبن و دەروڤن. لە نیو ری، ماشینە کەیان خۆ بە ماشینیکی دیکە دا دەدا و کور ە کە دەمری

و ڪچه ڪه ده مڻيٽه وه. ٺهوانه ي ماشينه ڪانيان راگرتبوو بزائن چي بووه هه موو به
چاوي خويان ديتوويان ڪچه ڪه چوڪ داده دا و وهها ده پارٽه وه خودا بيمريٽي،
خودا ده ست به جي ده ميريٽي. »
ٺهويش له په ناي ڪوگا گه ٺا ڪه چوڪ داده دا و ده پارٽه وه. . .

ده گيڙنه وه: بهو چاوانه ي خويان ديتوويانه ڪچه ڪه دواي ماوهيه ڪ له وپهري
سه رسوورماندا بوته گه ٺا دار و له نيو ڪوگا گه ٺا ڪه دا ون بووه.

هينديڪيش پييان خوشه بگيڙنه وه:

وه ختيڪ چوڪي داداوه و پاراوه ته وه دواي ماوهيه ڪ له پشتويٽه به ره و ژووري
له گه ٺ ڪوره ڪه تيڪه ٺ بووه. دوايي به جووت قه بريان بو هه لڪه ندوون.

به لام من ده گيڙمه وه: پياوه ڪاني جهنگه ٺباني و چند ڪه سي ديكهش شاهيدي ٺه و
رووداوه بوون: ڪزه بايه ڪ هه موو گه ٺا داره ڪاني وه حه وا خست و گه ٺا، پو ٺو
له سهر داره ڪان نيشتنه وه.

ٺهوانه ي وه ڪ پياوه ڪاني جهنگه ٺباني چاويان به موله ق نه ويستاوه ده ٺين: ٺه فسانه
نه بي باشه!

شینی برای چوار لامر

ئەو بابەتەى خوارەووە بە تەلەیفون گوتراووە و داوای چەند رۆژ دەستى دەستى کردن
ووە چنگم کەوتوووە.

حازر نەبوو بە دەردى خۆى دەيگوت: « ھەر وای بە مەفت و خۆرايى » پىم بلى.
بەو جۆرەى باسى دەکرد، ئەو لەو رینگايەووە دەژيا و کارەكەى ئەووە بوو. ژومارە
حيسابى بانكى پىدام، ھەتا نەرخەيان نەبوو پوولە كەم خستۆتە حيسابە كەيەووە پىتى
نەگوتم.

داوای زەنگى لى داو گوتى.

ھەر لە ھەوولەووە بربار بوو بەرپرسايەتى ھەموو قسەكانى لە ئەستۆ بگرى.
لىرەدا بىستۆكى تەلەیفون دەدەمە دەست ئەو:

۱. اى چوارەم بە شىوہە كى زۆر نەينى پىنج شەش رۆژ

پىش ئەوہى جان كۆت و شالوارە سپىيە كەى لە بەر بكات و ئەو ورتەيە بلىتەووە،
ئاگادار كرابوو. ھەر بۆيە ئەو لە براكانى پىشووى زۆر زووتر بە فكري خۆى
گەيشت.

ئەو دەمەى جان بۆ جارى چوارەم كۆت و شالوارە سپىيە كەى لە بەر كرد و ئەو
ورتەيەى دوويات كردهووە ئەو لە سەر سەندەلبيە كى دار لە ديويكى گەورەى
ئىدارەى پۆليس لە يە كىكك لە خيابانە كانى رۆژھەلاتى شارى واشىنگتۆن، دانىشتوو.
پۆليس ھەموو بە دەوربيەووە بوون و كەوتبوونە پەلەپەل، ماشىنيان ئامادە كردهو
بيگەيەننە نەخۆشخانە.

وہختىك گەيشتبووہ واشىنگتۆن، پۆليس لىى دووشك دەبن كە ئەندامى
ئەلقاعيدەيە. داوای لى دەكەن لە گەليان بچىتە ئىدارە و چەند پرسىاريان ولام
بداتەووە.

لەوئى لە گەل پۆليس بەشەر دى و لووتى پۆليسيك دەشكىنى. ئەوہندەى دىكەش
شكە كەيان قايمتەر دەبى، پەلكيشى دەكەن بۆ ئىدارە.

لە پێشدا شەل و کوتی دە کەن، گۆیا بە ھیچ بارینک حازر نەبوو پرسیارە کانیا
جواب بداتەو، ھەر ئەو ش ئەوانی دوو دل کردوو.

لە سەر سەندەلی لە کاتی پرس و جۆدا لە پر بە لادا دی و بیھۆش دە کەوی. لە
نەخۆشخانە ھەر چییە ک دە کەن وەھۆش نایەتەو و نایاتەو.

ئەلەان ئەو پۆلیسانە بە تاوانی ئەو هی ئاوا بی مەبالاتانە یە کیچک لە

گەرە کانی ئەلقاعیدەیان کوشتوو، لە کار دەرکراون.

ھەوتوو یە ک دوای دانانی بیستوی ئەو تەلەیفوونە، خەریکی رینک و پینک کردنی
نووسراوہ کانی ئەو بەسەرھاتە بووم، گوتیان لە فلان گەرە ک کەسیکیان بە
مردووی لە ماله چۆلینکدا دیتۆتەو.

دوایی روون بوو: دوای ئەو هی بو چوارەمین جار، جان کۆت و شالوارە سپیە کە
لە بەر کات و ئەو ورتە یە دوویات کاتەو، برای چوارەم لەو ماله چۆلەدا خۆی
دەشاریتەو و وە ک بە تەلەیفوون بە ئیمە راگەیاندران ھەلنایا بو واشینگتۆن.

لە نووسراوہ یە کدا - لە دوای بە جی ماو و من خۆیندوومەتەو - ویستوو یە تی بە
ئامازە بو سەر قورئان و قسە کانی پیغەمبەر، ئەو بەسەلمینی مەزھەب و خودا و
پیغەمبەر ریی خۆشەویستی ناگرن.

« ئەمن و ئەتۆ دەتوانین باوہ پیمان بە خودا ھەبی و یە کتریشمان خۆش بو. دەتوانین
سی روژە ی مانگی رەمەزان بەرۆژوو بین و بەیانیاان ھەستینەو دەعا بکەین بە یە ک
بگەین. . . »

ئەو زۆر زیاتر لەوہ عاشق بوو بتوانی دوستە کە ی کە بە دیتنی سی دیە ک
(CD) مەزھەبی رووی لەو وەرگێرا بوو، بە جی بیلی.

ئەوانە ی پینج فەرزە نوێزیا نچۆ دە لێن:

ئیمانی دەربردبی باشە!

شینی برای پیَنجه مر

وہختیک بۆ پینجەمین جار، جان کۆت و شالوارە سپیە کە ی لە بەر کرد و ئەو
ورته یە دوویات کردەوہ برای پینجەم سەری خۆی ھەلگرت و رویشت . . .
لە بەر بۆ سەروشوینی و نامە علووم بوونی بە سەرھاتی ئەو، حەق وابوو پینج لاپەرە
سپی بیلینەوہ . بەلام لە بەر ھیندییک شت لاپەرە یە ک سپی دیلینەوہ ئیوہ چوار
لاپەرە کە ی دیکە لە زەینی خۆتاندا ھەلدەنەوہ:

نه وانه ی به فریان خواردوو ده لّین:

عهرز هه لی نه لووشی بی باشه!

به سه رهاتیک لیسه دا دیت، ده کرا به سه رهاتی برای پینجه م بیست و نه کرا. نه وانسه ی باری میژوی بی رو داوه که یان زور پی گرینگه ده توان هه ر به بی سه روشوینی برای پینجه م و نه و لاپه ره سپییه و چوار لاپه ره که ی له زه نیاندا هه لیانداوه و از بیسن.

چونکه نه م به شه ده یوانی به سه رهاتی برای پینجه م بیست و نه بوو. که وا بوو ده بی نه و ده ره تانه ش بمینی به باز دان بخویندریته وه له بهر نه وه، به نیوان چند وشه ته قه لیک (-) دان دراوه.

له وه تاغیکی - نهومی پینجی - خانووبه ره یه کی - جهوت نهومیدا - که سیک - ناچار کراوه - بمینیتته وه - کوریکی ناشقه - دل به ره که یان - گرتووه و - ده بیهن تاکوو - له بهر چاوی نهوی - ون کهن - په رده که ی لاداوه - به جه سه ره ته وه - تماشای سه ره شه قامه که - ده کات - ماشینی ک راگیراوه - خه ریکن درگا که ی بکه نه وه - له و

وہختہ دا - میٹھی ک دیت - راست لہ سہر - نہو لاپہرہیہی - نووسہر خہریک بوو
 - دہینوسی - دہنیشی - نووسہر میٹھے کہ - دہگری و دہیخاتہ - نیو نہو لاپہرہیہ -
 تاکوو جیق و فیقی دہریٹنی - میٹھ دہست دہ کات بہ - وزہ وز و ہہلبہز و دابہز -
 راست لہو رستہ دا - کورہ کہ ہناسہ ہہلدہ کیٹھی - خو دہ کات - بہ زاریدا -
 کورہ کہ وردہ وردہ - دہ گوری و - دہ بیٹہ میٹھ - لہ کونی - پہنجیڑہوہ - دہرباز
 دہبی - پیش نہوہی - درگا بکہنہوہ و - سواری کہن - لہو کاتہ دا - کچہ کہ -
 ٹاورپیک - بہرہو - نہومی - پینجی - خانووبہرہ کہ - دہداتہوہ - خو دہ کات -
 بہ زاری - کچہ کہ دا - نہویش - وردہ وردہ - دہ بیٹہ میٹھ - و ہہر دووک -
 ہہلدہ فرن - نووسہر - لہوہی - لہ دہست - وزہوز و - ہات و چوی - نہو میٹھے -
 رزگار بووہ - ہناسہیہ کی - ٹاسوودہی - ہہ لکیٹھا -

ٹہوانہی - لہو - بازبازینہ - ماندوو بوون - دہ لین -

نووسہر - نہجاتی - بووی - باشہ -

شینہی برای شہ شہ م

دوای ئوہی بو شہ شہمین جار، جان کۆت و شالوارہ سپیہ کھی لہ بہر کرد و ئوہ ورتہیہی دوویات کردوہہ برای شہ شہم و ہا لہ شہرہوہ پیچراہوہ و ہختیک نزیکی دہ جار ئوہ ہہ والہیان بی گہ یاند، ہہر نہییست و نہییست۔
دۆستہ کھی لہ زیندانیکی ناگریندا حہپس کراہوہ۔ ئوہ ئہ لعان زۆری لی نزیک ببۆہ و بہ تہما بوہ نازادی بکات۔

سید قادر ہدایتی

شینی خوشکیگی تاقانہ

دوای ئەوێ بۆ ھەوتەمین جار، جان کۆت و شالوارە سپیە کە لە بەر کرد و ئەو ورتەبەیی دوویات کردووە، تاقانە خوشکە کە یان، لە ترسان نەیدەزانی روو بکاتە کوێ.

روو لە بەندەن و کێوان رینگایەکی گرت و رویشت. نەگەشتوو بە دارستانیەک، فکری دە کردووە: شاھەد کچی نیو ئەفسانەبە کە بوویت ئەلعان بچیتە ئەو دارستانەو و لە نیو کۆلکە داریک خۆی ھەشار بەدات، دوایی کورە پادشا بە خۆی و تاجی و تولانیووە بێن بۆ راو و راوچی داوینی کراسە کە ی بێنن، مزگینی بێن بۆ کورە پادشا و بەو جوۆرە بگەریتەووە نیو چیرۆکیکی کۆن کورە پادشا لە گەل خۆی بیاتەووە، دوای عەیامیکی زۆر وەختایە کە مندالان لە کووچە و کۆلان شۆخی بە مندالە کە ی بکەن، ئەویش بیستەووە مالی و لە لای دایکی دەست بکاتە گریان: «مندالان پیم دەلین تۆ خالت نییە»

دایکی بلێ رۆلە گیان ھەر تۆ خالت ھەبە، ھەشت خالی شوخ و شەنک پادشا لەشکر دەنگدا برون براکانی بیبنەووە.

دەرۆا لە نیو کۆلکە دارە کە دا خۆی دەشاریتەووە و خەوی لێدە کەوێ . . .

شوانیەک بە دارستانە کە دا دەرۆا و داوینی کراسە کە ی دەبێ، لە خویشیان مەری لە بیر دەچیتەووە. لە دلی خۆیدا دەلێ: « ھە کە خودایە لە بەرت مرم ئەووە پەری ئاسمانە و بۆ منی ھەژاری رەبەنە مالی ناردۆتە خوارێ لە گەل خۆم دەیبەمەووە مالی، تەرکی شوانیەتی دە کە م . . . »

شوان تیر تماشای کچە نابێ و دلێشی نایا ھەلیستینی. خەریکی سازکردنی نان و چا دەبێ. تا شوان نان و چا ساز دەکا و گورکە لە مەرە کە ی دەدا و خەلک دەزانن، ئێسەمە خۆ دە کە ی بە خەونەکانی کچە دا. ھەلبەت لێرەووە دوو کەوانە ی چکۆلە دادەنیم تاکوو بزائن ئەووە بە شیک لە چیرۆکیکی کۆنە لە بەیت بیژیکم بیستوووە وشە بە وشە ی لە رووی نەوارەووە نووسراو:

« بە سواری ئەسپێکی بالدارەووە دەرۆیشت، چاوی بە شوانیەک کەوت خەریکی چا ساز کردن بوو، لای شوان لای دا و نان و چایەکی باشیان خوارد و دوایە ھەستا بپروا.

شوان گوتی: بۆ کوی؟

کچ گوتی: ده بی برۆم. ریم دور و رۆژگار کورت. ده نا ناگه مه قه لای جانی بنی جان.

شوان به و قسه یه هه لبه زیه وه و گوتی: ئەتۆ یان نابێ به ته نیا برۆی یان ئە گهر ههر ده شرۆی ها بریک له و شته ت بده می. [شوان نیوی شته که ی له بیر چبۆوه]
« له رینگ کارت پی ده بی ». له رینگ کاریشی پی بوو.

بریکیشی هیشته وه بۆ رۆژی مه بادا.

ئه وه نده رۆیشتیوو بگاته قه لای جانی بنی جان، له وی رایانگرت. سه روچاو داپۆشراویک هات نیو و شورته تی کچه که ی پرسی و رۆیشه وه.

دوای ماوه یه ک هاته وه و له گه ل خۆی برديه ژووری.

له ویوه ئیدی لاقی هیچ که سیک، بی ئیزی پادشای ئه و قه لایه نه ده بوو بچیتته ژووری. ده بوو منی چیرۆک بیژ راوه ستم، هه تا بۆ خۆی دیتته ده ری و دوایی بزاتم به سه رهاته که ی به کوی گه یشته وه.

منیک که به لیم دابوو نه هیلم وه ک چیرۆک بیژه کانی دیکه دوای ته واو بوونی به سه رهات **کاله م بدری و هیچیشم پی نه بری**. وه ختایه ک سه عاتیک، دوو سه عات، سی سه عات راوه ستم ههر نه هاته وه، سه روچاو داپۆشراو ده ستی راداشت به کویدا هاتووم بگه ریمه وه به کویدا هاتووم گه رامه وه.

شوان نان و چای ساز کردبوو به ته مای ئه وه ی « پهری ئاسمان » له خه وه هستی، شایی له دل ده گه را.

سه عاتیک، دوو سه عات، سی سه عات مه حتل بوو له وه خه وه ی ههر نه گه راوه و نه گه راوه.

ئه وانه ی شه رعیان باش خویندوو ده لین:

شوان ناگای له مه ره کانی بی باشه!

شینی برای حه و ته مر

دوای ئوہی بۆ ہشتہمین جار، جان، کۆت و شالوارہ سپیہ کھی لہ بہر کرد وئوہ ورتہیہی دوویات کردوہ، برای حوتہم گوتی وختیہ کھ ہر دہبی بمری با بمری.

«س» بہلینی دا ہر چوئیک بیست، دہبی خو بہ جان - کہ ئوہ پیی و ابو جانی بنی جانہ - بگہینی و دوگمہ کھی ہلکہنی. تاکو و ناخری بتوانی بہ چاوی خوئی ئوہ بینی « لیچی لہ چلمہ کھی زیاتر شوڑ بوتوہ و ہموو دوگمہ کانی ترزاون و گہ دوگیالی ہموو بہ دہروہن ».

ئوہ ئوہ وینہیہ بوو بہرہ بہرہ لہ زہینی «س» دا شہقلی بہستبوو.

ئوہ دہیزانی کاتییک دہتوانی ئوہ وینہیہ - کہ سالہایہ رایگرتوہ - لہ نیو خہ لکدا بلاو بکاتوہ کہ بتوانی ئوہ دوگمہیہ ہلکہنی. دہنا کہس باوہر بہو شتہ ناکات و ہر ئوہندہیہ یہ کہم کہس باوہر نہ کات.

بہروہ جان و ہری کہوت. . .

برای حوتہم پھتیکی ئہستووری ہینا، لہ بن میچ توندی کرد و ہہلیواسی و توند دایگرت.

پیش ئوہی ئوہ کارہ بکات لہ سہر شووشہی پھنجیرہ کھی بہرہ وروی دہری ئیمزاکھی خوئی کیشاوہ.

بزہیہ کی بہ ہمووی ئوہ تہفسیرانہ ہات، تا ئوہرو لہ بارہی ئیمزاکھیہوہ کردبوویان ئوہ ہموو تہفسیرہ!

تماشایہ کی ئالقیہی ناسنی بن میچہ کھی کرد.

« قہت قہت ناپسی ».

دوایی بہ دہست دوو لوی پھتہ کھی لیک کردوہ، لہ سہری دانیشٹ و دہستی کرد بہ جۆلانی.

نارام نارام دههات و دهچوو له حالینکدا کتیبکی له بهر کک گیرای دهخویندهوه،
فیتوی لیده دا.

دوای ماوهیه کک ههوهل کس درگای بو ههوهل جار کردهوه و دیتی، وها په شوکابوو
باوهری نه ده کرد.

ههه نهوهندهی کهسیک باوهر به رووداویک نه کات. هه موو نهوانه ی درگاکیان
کردهوه و دیتیان، باوهریان نه کرد.

ههوهل کس که بیستی باوهری نه کرد. به دوای نهودا هه موو نهوانه ی بیستیان،
باوهریان نه کرد.

نهوانه، هه موو پیش نهوه روویان دا که «س» بتوانی دوگمه کهی جان به هه
جزریک بیت هه لکه نی. چونکه پیش نهوه ی «س» بتوانی دوگمه کهی جان
هه لکه نی، جان رویشتهوه بهر ناوینه، دهستیکی به سمیلیدا هیئا، کۆت و شالواره
سپیه کهی له بهر کردهوه و دوگمه کهی داخست و به دهنگیکی بهرز گوتی: «...»
ههه کس دهستی لییداوه، حموت برا و خوشکی نهماوه»

نهوانه ی چاوهروانی کۆتایی چیرۆکه کهن ده لێن:

نهو ورتهیه ی گوتی باشه!

دوای نهوه ی ناخرین برای مرد. «س» نهیده زانی چ بکات. هیزی نهژنوی نه بوو.
پشتی وها چه ما بووه نهیده توانی ههستیته بی.
ههسته برۆ.

- چ ده کهی «س»

ئەو نیشانەى پرسىيارە، گۆچانە كەى باپىرە گەورە يەتى، لەو كاتەووە لە جىگە
بەستەلە كۆ و ئەستەمە كە حەواى داو، تاكوو ئىستا هەر بە حەواووە بوو، ئەلەان
راست لە پىش دەمى لە عەرزە كە هەلچە قىو.

«س» دەستى دەداتى و پىى هەل دەستىتە پىى و بە كۆمە كۆم دەپروا. . .